

No. 42071

**Lithuania
and
Georgia**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Georgia regarding cooperation and mutual assistance in customs matters. Tbilisi, 12 April 1996

Entry into force: 12 November 2000 by notification, in accordance with article 19

Authentic texts: Georgian, Lithuanian and Russian

Registration with the Secretariat of the United Nations: Lithuania, 1 December 2005

**Lituanie
et
Géorgie**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République de Géorgie concernant la coopération et l'assistance mutuelle en matière douanière. Tbilissi, 12 avril 1996

Entrée en vigueur : 12 novembre 2000 par notification, conformément à l'article 19

Textes authentiques : géorgien, lituanien et russe

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Lituanie, 1er décembre 2005

[GEORGIAN TEXT — TEXTE GÉORGIEN]

შეთანხმება

ლიტვის რესპუბლიკის მთავრობასა და საქართველოს მთავრობას შორის საბაჟო
საქმის სფეროში თანამშრომლობისა და ურთიერთდანმარების შესახებ

ლიტვის რესპუბლიკის მთავრობა და საქართველოს მთავრობა,
შემდგომში მთარები,

გამომდინარებენ რა იქიდან, რომ საბაჟო კანონმდებლობის დარღვევა
ზიანს აყინებს თუ ქვეყნის ეკონომიკურ, საგადასახადო და სოციალურ
ინტერესებს, აგრეთვე, ვაჭრობის კანონიერ ინტერესებს;

მხედველობაში იღებენ, რომ ნარკოტიკული საშუალებებისა და
ფსიქოტროპული ნივთიერებების უკანონო ბრუნვა წარმოადგენს საფრთხეს
შექალაქეთა ჯანმრთელობისათვის და საზოგადოებისათვის;

ითვალისწინებენ რა საქონლის იმპორტის ან ექსპორტისას ასაკრეფი
საბაჟო გადასახადების, გადასახადების და სხვა მოსაკრებლების ზუსტი
გამოთვლის უზრუნველყოფის, აგრეთვე აკრძალვის, შეზღუდვისა და კონტროლის
ჩირობების სათანადო შესრულების მნიშვნელობას;

თვლიან, რომ საბაჟო კანონმდებლობის დარღვევების თავიდან
აცილებისაკენ და შემოსატანი და გასატანი საბაჟო გადასახადების და
გადასახადების სწორი აკრეფისაკენ მიმართული ძალისმება შეიძლება უფრო
ეფუძნებული გახდეს მხარეების საბაჟო ადმინისტრაციებს შორის თანამშრომლობის
შედეგად;

მხედველობაში იღებენ რა, აგრეთვე ნარკოტიკული საშუალებების
შესახებ 1961 წლის ერთიან კონვენციას, ფსიქოტროპული ნივთიერებების შესახებ
1971 წლის კონვენციისა და ნარკოტიკული საშუალებებისა და ფსიქოტროპული
ნივთიერებების უკანონო ბრუნვის შესახებ 1988 წლის კონვენციის დებულებებს,
რომლებიც შემუშავებულია გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ეგიდით,

შეთანხმდნენ შემდეგზე

მუხლი 1
ცნებების განსაზღვრა

ამ შეთანხმებაში:

1) „საბაჟო კანონმდებლობა“, ნიშნავს იმ კანონებისა და წესების
ერთობლივას, რომელსაც იყენებენ საბაჟო ადინისტრაციები და რომლებიც
ერგონიან საქონლის შემოწავას, გატანასა და ტრანზიტს, აგრეთვე საგადასახადო
საშუალებებს, რომლებიც მიეცავთ მიმართული ან საბაჟო ადმინისტრაციების მიერ
ასაკრეფ საბაჟო გადასახადებს და სხვა გადასახადებსა და მოსაკრებლებს ან
აკრძალვის, შეზღუდვისა ან კონტროლის ზომებს;

2) „დარღვევა“, ნიშნავს საბაჟო კანონმდებლობის ნებისმიერ დარღვევას,
აგრეთვე ამ კანონმდებლობის დარღვევის ნებისმიერ მცდელობას;

3) „საბაჟო ადმინისტრაციის ნიშნავს ლიტვის რესპუბლიკაში ლიტვის
რესპუბლიკის ფინანსთა სამინისტროსთან არსებულ საბაჟო დეპარტამენტს,
საქართველოში საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საბაჟო დეპარტამენტს;

4) „ონიტროლირებადი მიწოდება“, ნიშნავს მეთოდს, რომლის
გამოყენებისას დაშვებულია მხარეების ტერიტორიული უკანონო ან ეჭვეჭვებ
შეინფიცირებული ნარკოტიკული საშუალებებისა და ფსიქოტროპული ნივთიერებების
პარტიების გატანა, მხარეების ტერიტორიებზე მათი ტრანზიტი ან შემოტანა
კომპეტენტური სახელმწიფო ინსტიტუციების ზედამხედვების ქვეშ ამ
საშუალებებისა და ნივთიერებების უკანონო ბრუნვაში მონაწილე პირების
გამოვლენის მიზნით;

5) „საბაჟო უზრუნველყოფები“, ნიშნავს სატრანსპორტო საშუალებებსა და
ტრირებზე დადებულ ლუქებს, ბეჭდების ტვიფრებს, შტამპებს.

**მუხლი 2
შეთანხმების შოქმედების სფერო**

1. თავისი საბაჟო ადმინისტრაციების მეშვეობით და ამ შეთანხმების პირობების შესაბამისად მხარეები ურთიერთთანაშრომლობენ და უწევენ ერთმანეთს დახმარებას:

a) საქონლის გადაადგილების გაიოლებისა და დაჩქარების მიზნით;
b) საბაჟო კანონმდებლობის მოთხოვნათა სათანადო უზრუნველყოფის მიზნით;

c) საპაჟო კანონმდებლობის დარღვევების თავიდან აცილების, გამოძიებისა და აღვევთის მიზნით.

2. ამ შეთანხმების ფარგლებში დახმარება ხორციელდება იმ მხარის ტერიტორიაზე მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად, რომელსაც ეთხოვა დახმარება და ამ მხარის საბაჟო ადმინისტრაციის კომპეტენციისა და შესაძლებლობების ფარგლებში. აუცილებლობის შემთხვევაში საბაჟო ადმინისტრაციებს შეუძლიათ ორგანიზება გაუკეთონ სხვა კომპეტენტური ორგანიზების დახმარებას იმ მხარის ტერიტორიაზე მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად, რომელსაც ეთხოვა დახმარება.

3. ეს შეთანხმება არ ვრცელდება გადაუხდელი საბაჟო გადასახადების, გადასახადების ან წებისმიერი სხვა მოსაკრებლების ანაზღაურებაზე.

**მუხლი 3
საბაჟო ფორმალობების გაიოლება**

1. საბაჟო ადმინისტრაციები ურთიერთშეთანხმებით იღებენ აუცილებელ ზომებს საბაჟო გაფორმების გამარტივებისათვის როი ქვეყნის ტერიტორიებს შორის საქონლის გადაადგილების გაიოლებისა და დატექარების მიზნით.

2. საბაჟო ადმინისტრაციები, როგორც წოგადი წესი, სცნობები ერთმანეთის საბაჟო უზრუნველყოფას, მაგრამ საბაჟო ადმინისტრაციებს შეუძლიათ მოხსნან პირველადი საბაჟო უზრუნველყოფა და დაადონ ან დაამატონ თავისი საკუთარი საბაჟო უზრუნველყოფა, თუ საბაჟო კონტროლის მიზნებისათვის არის ამას აუცილებლობა.

3. საბაჟო ადმინისტრაციები გაცვლიან საბაჟო დოკუმენტებისა და საბაჟო უზრუნველყოფის ნიმუშებს, როგორებიც მოხსენებულია ამ მუხლის მე-2 პუნქტში, აგრძელებენ, იმ საქონლის სიებს, რომელთა შემოტანა, გაფანა ან ტრანზიტი მათი სახელმწიფოების—ტერიტორიუმზე შეზღუდული ან აკრძალულია.

4. ტრანზიტით მიმავალი საქონელი და სატრანსპორტო საშუალებები ექვემდებარებიან, როგორც წესი, მხოლოდ გარეგნ საბაჟო დათვალიერებას, თუ საზოგადოებრივი წესრიგის, უსაფრთხოების, მორალისა და ჯანმრთელობის ფაცვის მოსაზრებებით ან სტრატეგიული საქონლისა და განსკუთრებული მნიშვნელობის შესრუნველის უსაფრთხოების, კონტროლის, გარემოს დაცვის, კულტურული მემკვიდრეობის შესარჩინების, ინტელექტუალური საკუთრების დაცვის მიზნით ან სხვა მნიშვნელოვანი შიზეზებით არ წარმოიშვა მათი შთლიანი ან ნაწილობრივი დათვალიერების აუცილებლობა.

5. საბაჟო ადმინისტრაციებს შეუძლიათ ურთიერთშეთანხმებით ცნონ ლიტერურ ან ქართულ ენებზე შესრულებული საბაჟო დოკუმენტების მოქმედი ბლობკები.

**მუხლი 4
თანამშრომლობა და ურთიერთდახმარების ფორმები**

1. საბაჟო ადმინისტრაციები საკუთარი ინიციატივით ან მოთხოვნის საფუძველზე ერთმანეთს გადასცემენ შეხელ აუცილებელ ინფორმაციას ამ შეთანხმების მე 7, 8 და მე 9 შესრულების შესაბამისად.

2. საბაზო ადმინისტრაციები:

ა) უზირარესნ ერთმანეთს მოლვან ერობის გამოცდილებას და ინფორმაციას საპატიო კარისმდებლობის დარღვევების ჩადენის ახალი საშუალებებისა და მეთოდების შესახებ;

b) ინფორმაციას ანვდებან ერთმანეთს თავიანთი საპატი კონონმდებლობის და მისი ცვლილებების, მათ მიერ გამოყენებული კონტროლის ტექნიკური საშუალებებისა და მათი გამოყენების მეთოდების შესახებ, აგრეთვე განიხილავენ სხვა საკითხებს, რომელებიც ორგანიზ ინტერესს იწვევენ

ပုဂ္ဂန်လောက 5

დაკვირვება პირებზე, საქონელზე და სატრანსპორტო საშუალებებზე

ერთი მხარის საპატიო ადმინისტრაცია საკუთარი ინიციატივით ან მეორე მხარის საპატიო ადმინისტრაციის თხოვნით აწარმოებს სპეციალურ დაკვირვებას:

ა) იმ პირების გადაადგილებაზე, განსაკუთრებით მონაცილე მხარის ტერიტორიაზე მათ შემოსვლაზე და გასვლაზე, რომელთა შესახებაც ცნობილია, რომ მათ დაარღვეს მეორე მხარის ტერიტორიაზე მოქმედი საპაურ კანონმდებლობა ან რომელთა შესახებაც არსებობს ეჭვი ასეთი დარღვევის ჩადენაზე;

b) იმ საქონლისა და საგადასახადო საშუალებების გადადგილებაზე,
რომელთა შესახებაც ერთი მხარის საპაურ ადმინისტრაციის მიღებული აქცე
შეტყობინება მეორე მხარის საპაურ ადმინისტრაციის მხრიდან, რომ ეს საქონლი
და საგადასახადო საშუალებები უკანონო ბრუნვაში არიან ჩართული
შეტყობინებელი სახელმწიფოს ტერიტორიაზე;

с) ნებისმიერ სატრანსპორტო საშუალებებზე, რომელთა შესახებაც ცნობილია, რომ მათ იყვნებენ მეორე მხარის ტერიტორიაზე მოქმედი საჭაფო კანონმდებლობის დარღვევის შიზნით, ან რომელიც იქნება ინვენტ აბაზ;

d) საქონლის დასაწყობად გამოყენებული იმ ადგილებზე, რომელიც შეიძლება გამოყენებულ იქნან მეორე მხარის ტერიტორიაზე არსებოთი არავანონიერი გატაცადგილებისათვის.

မျှော်လွှေ ၆

კონტროლირებადი მიწოდება

1. თუ ეს არ ეწინააღმდეგება მხარეების ეროვნული კონსტიტუციებლობის ძირითად პრინციპებს, საბაჟო ადმინისტრაციებს ურთიერთთანხმობით შეუძლიათ გამოიყენონ ნარკოტიკული საშუალებებისა და ფსიქოტრიკული ნივთიერებების კონტროლირებაზე მიწოდების მეთოდი საერთაშორისო დონეზე იმ პირების გამოვლენის მიზნით, რომელიც ჩართული არიან ასეთი საშუალებებისა და ნივთიერებების უკანონო ბრენვაში.

2. უკანონო პარტიები, რომელთა კონტროლირებადი მიზოდებები ხორციელდება მიღწეული შეთანხმების შესაბამისად, ორივე საბაჟო ათმინისტრაციის თანხმობით შეიძლება დაკავებული და დატოვებული იქნეს შემდგომი გადაზიდვებისათვის ნარკოტიკული საშუალებებისა და ფსიქოტროპული ნივთიერებების უკანონო პარტიების შენარჩუნებით ან ამოლიტით. მთლიანი ან ნაწილობრივი შესახლით.

3. გადაწყვეტილებები, კონტროლირებადი მიწოდების გამოყენების შესახებ, მიღება ყოველ (ჟალცულ შემთხვევაში და აუცილებლობის შემთხვევაში შეიძლება გათვალისწინებულ იქნენ ორივე სპასურ ადმინისტრაციებს შორის მიღწეული ფრანგული შეთანხმებებზე და ურთიერთგაერთა.

მუხლი 7
ბრძოლა საქონლის უკანონო ბრუნვის წინააღმდეგ

საბაჟო ადმინისტრაციები საკუთარი ინიციატივით ან თხოვნის საფუძველზე დაუყოვნებლივ გადასცმენ ერთმანეთს შთელ აუცილებელ ინფორმაციას დადგენილი შოქედებების შესახებ, რომლებიც არღვევენ ან შეუძლიათ დაარღვიონ ერთ ერთი მხარის ტერიტორიაზე შოქები საბაჟო კანონმდებლობა შემდეგ სცეროვებში:

ა) იარაღის, საბრძოლო მასალის, ასაფეთქებელი ნივთიერებების და ასაფეთქებელი მოწყობილობების გადაადგილებები;

ბ) სიძველისა და ხელოვნების საგნების გადაადგილებები, რომლებიც წარმოადგენენ მნიშვნელოვან ისტორიულ კულტურულ ან არქეოლოგიურ ფასეულობებს რომელიმე მხარისათვის;

ც) შხამიანი ნივთიერებების, აგრეთვე იმ ნივთიერებების გადაზიდვები, რომლებიც წარმოადგენენ საფრთხეს გარემოსათვის და ადამიანის ჯანმრთელობისათვის;

დ) მხარეების ტერიტორიებზე მოქმედი სიების (რომლებსაც ერთმანეთს უცვლივ საბაჟო ადმინისტრაციები) შესაბამისად არასატარიფო შეზღუდვებს დაევამდებარებული განსაკუთრებული მნიშვნელობის მქონე და სტრატეგიული საქონლის გადაადგილებები;

ე) სხვა საქონლის გადაადგილებები, რომელთა შესახებაც არსებობს საკმარის საფუძველი იმის ფიქრისა, რომ მათ მიღყავრთ მნიშვნელოვან არაკანონერ გადაადგილებამდე მეორე მხარის ტერიტორიაზე.

მუხლი 8
ინფორმაციის მიწოდება

1. საბაჟო ადმინისტრაციები საკუთარი ინიციატივით ან მოთხოვნის საფუძველზე ერთმანეთს აწვდიან მთელ ინფორმაციას, რომელმაც შეიძლება ხელი შეუწყოს:

ა) საბაჟო ადმინისტრაციების მიერ საბაჟო გადასახადების, გადასახადების და სხვა მოსაკრებლების აკრეფის, და კერძოდ, ინფორმაციას, რომელიც შეიძლება გამოიდეს საქონლის საბაჟო ლირებულების შეფასებისას და მის სატარიფო კლასიფიკაციის დადგენაში;

ბ) შემოტანის, გატანისა და ტრანზიტის აკრძალვებისა და შეზღუდვების ან საბაჟო გადასახადების, გადასახადების და სხვა მოსაკრებლებისაგან გათავისუფლებას; შესრულებას;

ც) იმ საქონლის წარმოშობის ეროვნული წესების გამოყენებას, რომელზეც არ ვრცელდება ერთი ან ორივე მხარის მიერ დადებული სხვა შეთანხმებები.

2. იმ შემთხვევაში, თუ ის საბაჟო ადმინისტრაცია, რომელსაც ეთხოვა ინფორმაცია, არ ფლობს ამ ინფორმაციას, იგი თავის ტერიტორიაზე მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად დებულობს ზომებს ამ ინფორმაციის მოსაპოვებლად.

3. ყოველი საბაჟო ადმინისტრაცია მეორე საბაჟო ადმინისტრაციის თხოვნით იძლევა ინფორმაციას :

ა) იყო თუ არა ის საქონელი, რომელიც შეტანილია მთხოვნელი მხარის ტერიტორიაზე, კანონიერად გატანილი მეორე მხარის ტერიტორიიდან;

ბ) იყო თუ არა ის საქონელი, რომელიც გამოტანილია მთხოვნელი მხარის ტერიტორიიდან, კანონიერად შეტანილი მეორე მხარის ტერიტორიაზე და რომელ საბაჟო პროცედურას, თუ ის ჩატარდა, დაექვემდებარა ეს საქონელი.

4. ყოველი საბაჟო ადმინისტრაცია საკუთარი ინიციატივით ან თხოვნის საფუძველზე აწოდებს მეორე საბაჟო ადმინისტრაციას მთელ ინფორმაციას,

რომელიც შეიძლება გამოყენებული იქნას მის მიერ მხარის ტერიტორიაზე მოქმედი საპაუო კანონმდებლობის დარღვევებთან დაკავშირებით, კერძოდ:

ა) ფიზიკურ და იურიდიულ პირებზე, რომელმაც დაარღვიეს მეორე მხარის ტერიტორიაზე მოქმედი საპაუო კანონმდებლობა ან არსებობს ეჭვი ასეთი დარღვევის შესახებ;

ბ) საეკონომიკურ, რომელიც ცნობილია როგორც მნიშვნელოვანი არაკანონიერი გადამდგრების საგრძინი ან ინვესტიციაში;

ც) სატრანსპორტო საშუალებებზე, რომელთა შესახებაც ცნობილია, რომ მათ იყენებენ მეორე მხარის ტერიტორიაზე მოქმედი საპაუო კანონმდებლობის დარღვევებისას, ან არსებობს ეჭვი ამის შესახებ;

დ) საპაუო კანონმდებლობის დარღვევების ახალ გზებზე და საშუალებებზე.

მუხლი 9 დოკუმენტების მიწოდება

1. ყოველი საპაუო ადმინისტრაცია საკურარი ინიციატივით ან თხოვნის საფუძველზე ანგდის მეორე საპაუო ადმინისტრაციას აქტებს, შოთბეთა ჩვენებებს, ან დოკუმენტების დამოწმებულ ასლებს, რომელიც შეიცავს მთელ არსებულ ინფორმაციას მოსამართებულ ან ჩადენილ მოქმედებულებებს, რომელიც ისვევინ ან შეუძლიათ გამოიწვიონ მეორე მხარის ტერიტორიაზე მოქმედი საპაუო კანონმდებლობის დარღვევა.

ამ შეთანხმებით გათვალისწინებული დოკუმენტების ნაცვლად იმავე მიზნებისათვის შეიძლება გადაცემული იქნას კომისიუტერიზირებული ინფორმაცია ნებისმიერი სახით გადაცემული უნდა იქნას, აგრეთვე, მთელი თანმხლები ინფორმაცია ამ მსალებების განმარტებისას ან შემოწმებისათვას.

საქმეებისა და დოკუმენტების დენდები გამოითხოვება მხოლოდ იმ შემთხვევებში, როცა დამოწმებული ასლების წარდგენა არ არის საკმარისი.

2. საქმეებისა და დოკუმენტების დენდები, რომლებიც მიღებულია მეორე საპაუო ადმინისტრაციისაგან დაპრუნებულ უნდა იქნან პირველიც შესაძლებლობისათვალისებრივი.

მუხლი 10 გამოძიება

1. თხოვნის მიღების შემდეგ საპაუო ადმინისტრაცია ჩატარებს იმ მოქმედებებზე, რომელიც ეწინააღმდეგებიან ან შეიძლება ეწინააღმდეგებოდნენ მთხოვნელი მხარის ტერიტორიაზე მოქმედ საპაუო კანონმდებლობას. ასეთი გამოძიების შედეგში გადაეცემა მთხოვნელ საპაუო ადმინისტრაციას.

2. ასეთი გამოძიებები ტარდება იმ კანონებისა და წესების შესაბამისად, რომლებიც მოქმედებენ თხოვნის მიმღები მხარის ტერიტორიაზე. თხოვნის მიმღები საპაუო ადმინისტრაცია გამოძიებას ატარებს თავისი საკუთარი სახელით.

3. ერთი მხარის საპაუო ადმინისტრაციის თანამდებობის პირებს მეორე მხარის საპაუო ადმინისტრაციის თანხმობით, ცალკეულ შემთხვევებში შეუძლიათ იმყოფებოდნენ ამ უკანასკნელის ტერიტორიაზე მთხოვნელი მხარის ტერიტორიაზე მოქმედი საპაუო კანონმდებლობის დარღვევების გამოსაძიებლად.

მუხლი 11

თანამდებობის პირების მეორე მხარის ტერიტორიაზე ყოფნა

ამ შეთანხმებით გათვალისწინებულ შემთხვევებში, როცა ერთი მხარის საპაუო ადმინისტრაციის თანამდებობის პირები იშუოფებიან მეორე მხარის ტერიტორიაზე, ამ თანამდებობის პირებს წებისმიერ დროს უნდა შეეძლოთ თავისი ოფიციალური უფლებამოსილების მტკიცებულების წარდგენა. ეს თანამდებობის პირები არ უნდა იყვნენ გამოწყობილი ფორმის ტასსაცმელში და არ უნდა ჰქონდეთ იარაღი.

მუხლი 12 ექსპერტები და მოწმეები

1. ერთი მხარის სასამართლო ან ადმინისტრაციული ორგანოების თხოვნით, იმასთან დაკავშირებით რომელი ისინი ინილაფენ საბაჟო კანონმდებლობის დარღვევებს, მეორე მხარის საბაჟო ადმინისტრაციას შეუძლია უფლებამოსილება მისცეს თავის მოსამსახურეებს, რათა ისინი გამოვიდნენ ექსპერტების ან მოწმეების სახით ასეთ სასამართლო ან ადმინისტრაციულ გამოიყენებზე. ეს მოსამსახურეები იძლევიან ჩვენებას იმ ფაქტებთან დაკავშირებით, რომლებიც დადგენილი იქნა მათ მიერ თავიანთი სამსახურებითი მოვალეობის შესრულებისას. სასამართლო ან ადმინისტრაციულ გარჩევაში მონაწილეობის მისალებად წარდგენილ თხოვნაში ნათლად უნდა იყოს ნაჩვენები, თუ რომელ საქმეზე და რა სტატუსით წარდგება მოსამსახურე.

2. ამ მოსამსახურეებს უფლება აქვთ უარი განაცხადონ ჩვენების მიცემაზე ან განცხადების გაცემაზე, თუ მათ ეს უფლება აქვთ ან მოვალენი არიან ასეთ მოწმედებაზე თავისი ქვეყნის ან მთხოვნელი მხარის კანონმდებლობის შესაბამისად.

მუხლი 13 ინფორმაციის და დოკუმენტების გამოქვება

1. ამ შეთანხმების შესაბამისად მიღებული ინფორმაცია, დოკუმენტები და სხვა ცნობები გამოიყენება მხოლოდ ამ შეთანხმებით მითითებული მიზნებისათვის. მათი გადაცემა ან გამოყენება სხვა ნებისმიერი მიზნებისათვის დასვენებულია მხოლოდ ამ ინფორმაციის, დოკუმენტებისა და სხვა ცნობების გადამცემი საჭაულ ადმინისტრაციის აშკარად გამოხატული თანხმობის შემთხვევაში.

2. ამ მუხლის 1-ლი პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება იმ ინფორმაციის მიმართ, რომლებიც ეხება დარღვევებს დაკავშირებულს ნაკოოტიკულ საშუალებებთან და ფსიქოტროპულ ნივთიერებებთან. ასეთი ინფორმაცია შეიძლება გადაეცეს სხვა უწყებებს, რომლებიც უშუალოდ არიან დაკავშირებული ნაკოოტიკუბის არაკანონირი პრუნვის წინააღმდეგ ბრძოლასთან.

3. ამ შეთანხმების შესაბამისად ერთი მხარის საბაჟო ადმინისტრაციის მიერ მეორე მხარისათვის ნებისმიერ ფორმაში გადაცემულ თხოვნებს, ინფორმაციებს, ექსპერტიზის აქტებს და სხვა ცნობებს მიმღები მხარე განხაურებისაგან იცავს იმავე ხარისხით რა ზარისხითაც მსგავსი შინაარსის საკუთარ დოკუმენტებსა და ცნობებს, მის კანონმდებლობის შესაბამისად. ინფორმაციის მიმღები საბაჟო ადმინისტრაცია უზრუნველყოფს მის კონფიდენციალობას მეორე საბაჟო ადმინისტრაციის ასეთი თხოვნის შემთხვევაში.

4. ამ შეთანხმების მიზნებისა და მოცულობის შესაბამისად საბაჟო ადმინისტრაციებს ინფორმაცია და დოკუმენტები, მიღებული ამ შეთანხმების საფუძველზე, შეუძლიათ გამოიყენონ მტკიცების სახით თავის ოქმებში, აქტებში, მომზეთა ჩვენებებში, აგრეთვე სასამართლო და ადმინისტრაციული გარჩევების მიმდინარეობისას.

5. ასეთი ინფორმაციისა და დოკუმენტების გამოყენება მტკიცებულებებისად სასამართლო ორგანიზმის და მათი მტკიცებულებითი ძალა განისაზღვრება ეროვნული კანონმდებლობის შესაბამისად.

მუხლი 14
გამონაკლისები და ხმარების გაწევის ვალიულებებში

1. იმ შემთხვევაში, თუ ერთი მხარის თხოვნის მიმღები საპაულო ადმინისტრაცია თვლის, რომ თხოვნის შესრულებას შეუძლია ზიანი მიაყენოს ამ მხარის სუფრინიტექს, უსაფრთხოებას, საზოგადოებრივ წესრიგს ან ამ მხარის ნებისმიერ სხვა არსებით ინტერესებს, ან დაარღვიოს ამ მხარის საწარმო, კომერციული ან პროცესუალი საიდუმლო, მას შეუძლია მთლიანად ან ნაწილობრივ თქვას უარი ამ შეთანხმებით გათვალისწინებულ დახმარებაზე, ან გაუწიოს ეს დახმარება განსაზღვრული პირობებისა და მოთხოვნების შესრულების შემთხვევაში.

2. თუ დახმარებაზე უარი ითქვა, მაშინ გადაწყვეტილება უარზე მიზეზის ჩვენებით და წერილობითი ფორმით დაუყონებლივ მიეწოდება მთხოვნელ საპაულო ადმინისტრაციას.

3. თუ საპაულო ადმინისტრაცია მიმართავს მეორე მხარეს თხოვნით ისეთი დახმარების გაწევის შესახებ, რომელსაც თვითონ ვერ გაუწვდა შეორე მხარეს, თავის მიმართვაში ის ამ ფაქტს აღნიშვნეს ასეთი დახმარების განვევა დამოკიდებულია თხოვნის შიმღები საპაულო ადმინისტრაციის ნება-სურვილზე.

მუხლი 15
შეტყობინება

1. ერთი მხარის საპაულო ადმინისტრაციის თხოვნით, მეორე მხარის ადმინისტრაცია ატყობინებს მისი სახელმწიფოს ტერიტორიაზე მცხოვრებ ან დაფუძნებულ დაინტერესებულ ფიზიკურ ან იურიდიულ პირებს, იმ ფორმენტების შესახებ, რომელიც ეხებიან ადმინისტრაციული ორგანოების შეირ საპაულო კანონმდებლობის აღსრულებისათვის მიღებულ ზომებსა და გადაწყვეტილებებს.

2. შეტყობინება ხორციელდება თხოვნის მიმღები მხარის ტერიტორიაზე მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად. შეტყობინება შეიძლება განსხვავულებებს განსაკუთრებული ფორმითაც ან მეთოდებითაც, რომელიც თხოვნაშია შეთითობული, იმ პირობით, რომ ეს არ ითვლის თხოვნის მიმღები მხარის ტერიტორიაზე მოქმედი კანონმდებლობის შეუსაბამობად.

მუხლი 16
თხოვნის ფორმა და შინაარსი

1. ამ შეთანხმების საფუძველზე შედგენილი თხოვნები წარმოიდგინება წერილობითი ფორმით. თხოვნას თან უნდა ახლდეს მისი შესრულებისათვის აუცილებელი დოკუმენტები. განსაკუთრებული სიტუაციების პირობებში შეიძლება მიღებული იქნას ზეპირი თხოვნაც, მაგრამ ის დაუყონებლივ უნდა დადასტურდეს წერილობითი სახით.

2. თხოვნა შესრულებული ამ მუხლის 1-ლი პუნქტის საფუძველზე, შეიცავს შემდეგ ინფორმაციას:

- a) საპაულო ადმინისტრაცია, ვინც თხოვულობს;
- b) მოქმედება, რომლის შესრულებას ითხოვენ;
- c) თხოვნის მიზანი და მიზეზი;
- d) კანონები, წესები და სხვა საკანონმდებლო აქტები, რომლებსაცვალის აქვთ საქმესთან;
- e) შეძლებისდაგვარად ზუსტი და ამომწურავი ცნობები იმ ფიზიკურ და იურიდიულ პირებზე, რომელიც წარმოადგენ გამოძიების მიზანებს;

1. იმ გარემოებების მოკლე მიმოხილვა, რომლებსაც პაშირი აქვთ საქმესთან, გარდა შემთხვევებისა, რომლებიც გათვალისწინებულია ამ შეთანხმების მე-15 მუხლით.

3. თხოვნა სარულდება თხოვნის მიმღები მხარის ოფიციალურ, რუსულ ან თხოვნის მიმღები საბაზო ადმინისტრაციისთვის მისაღებ სხვა ენაზე.

4. იმ შემთხვევაში, თუ თხოვნა არ პასუხობს მოთხოვნებს, შეიძლება მოთხოვნილი იქნას მისი კორექტირება ან დამატება, მაგრამ ეს ხელს არ უშლის უსაფრთხოების ზომების მიღებას.

მუხლი 17
ხარჯები

საბაზო ადმინისტრაციები უარყოფენ ამ შეთანხმების შესრულებასთან დაკავშირებულ ხარჯებს ანაზღაურების წესის მოთხოვნას, გარდა ამ შეთანხმების მე-12 მუხლით გათვალისწინებული ხარჯებისა ექსპერტზე და მოწმეებზე.

მუხლი 18
შეთანხმების ჩატარები

1. დახმარებას ამ შეთანხმების დებულებების შესაბამისად გასწევენ უშუალოდ საბაზო ადმინისტრაციები.

2. საბაზო ადმინისტრაციებში შეიძლება გაითვალისწინონ დახმარების განვითარების დონის შემთხვევაში, კავშირის პირდაპირი არხების დანერგება მათ ცენტრალურ ქვეგანყოფილებებს შორის და უფლებამოსილება მიანიჭინონ ადგილობრივ ქვეგანყოფილებებს განახორციელონ კონტაქტები ურთიერთშორის ისე, როგორც იქნება განსაზღვრული საბაზო ადმინისტრაციებს შორის მათი კომპეტენციის შესაბამისად მიღწეულ ცალკე შეთანხმებაში.

მუხლი 19
ძალაში შესვლა და მოქმედების შეწყვეტა

1. ეს შეთანხმება ძალაში შედის 30 დღის შემდეგ იმ დროიდან, როდესაც დიპლომატიური არხებით მიღებული იქნება პოლო შეტყობინება მხარეების მიერ შეთანხმების ძალაში შესაბლელად აუცილებელი შიდასახელმწიფოებრივი იურიდიული პროცედურების შესახებ.

2. ეს შეთანხმება იდება განუსაზღვრელი ვადით. შეთანხმების მოქმედება შეიძლება შეწყვეტილ იქნას დიპლომატიური არხებით გაგზავნილი წერილობითი შეტყობინების გზით. შეთანხმება დაკარგავს თავის ძალას ასეთი შეტყობინების შემდეგ ექვსი თვის ვადაში.

შესრულებულია ქ. თბილისში, 1996 წლის „ აპრილს, ორ პირად, თითოეული ლიცეურ, ქართულ და რუსულ ენებზე, ამასთან, ყველა ტექსტს თანაბარი ძალა აქვს. ამ შეთანხმების განმარტებისას აზრთა საჭადასხვაობის შემთხვევაში გამოიყენება ტექსტი რუსულ ენაზე.

ლიტერის რესპუბლიკის
სახელით

საქართველოს მთავრობის
მთავრობის სამსახურით

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR
GRUZIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

S U S I T A R I M A S

**DĖL BENDRADARBIAVIMO KOVOJANT SU MUITINĖS
ĮSTATYMŲ PAŽEIDIMAIS**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Gruzijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Šalimis,

pripažindamos, kad muitinės įstatymų pažeidimai daro žala jų valstybių ekonominiams, mokesčiniams ir socialiniams interesams bei teisėtiems prekybiniams interesams;

atsižvelgdamos į tai, kad neteisėta narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų apyvarta kelia pavoju piliečių ir visuomenės sveikatai;

atsižvelgdamos į tikslaus muitų, rinkliavų ir kitų mokesčių, renkamų įvežant, išvežant prekes, apskaičiavimo svarbą, taip pat tikslų draudimų, apribojimų ir kontrolės sąlygų laikymąsi;

būdamos įsitikinusios, kad pastangos siekiant užkirsti kelią muitinės įstatymų pažeidimams ir užtikrinant teisingą muitų, rinkliavų ir kitų mokesčių surinkimą bus efektyvesnės bendradarbiaujant jų muitinės administracijoms;

atsižvelgdamos į 1961 m. Vieningos JTO narkotinių priemonių konvencijos, 1971 m. Psichotropinių medžiagų konvencijos ir 1988m. Kovos su neteisėta narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų apyvarta konvencijos nuostatas, parengtas globojant Jungtinių Tautų Organizacijai,

s u s i t a r ē:

1 straipsnis

APIBRĖŽIMAI

Šiame Susitarime:

- 1) "muitinės įstatymai" - įstatymų ir teisės aktų nuostatos, reglamentuojančios prekių jvežimo, išvežimo bei tranzito ir muitų, rinkliavų bei kitų mokesčių, renkamų muitinės administracijų, arba draudimų, apribojimų ir kontrolės priemones;
- 2) "pažeidimas" - kiekvienas muitinės įstatymų pažeidimas, taip pat kiekvienas kėsinimasis pažeisti šiuos įstatymus;
- 3) "muitinės administracija": Lietuvos Respublikoje - Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, Gruzijos Respublikoje - Muitinės departamentas;
- 4) "kontroliuojamas pristatymas" - metodas, kurį taikant leidžiama neteisėtas arba įtariamas narkotinių priemonių, psichotropinių medžiagų arba jas pakeičiančių medžiagų siuntas išvežti iš Šalių teritorijų, pervežti per jas tranzitu arba į jas įvežti, Šalių kompetentingoms valstybinėms institucijoms žinant ir prižiūrint, siekiant nustatyti asmenis, susijusius su neteisėta narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų apyvarta;
- 5) "muitinio įforminimo ženklai" - plombos, spaudų atspaudai dedami ant transporto priemonių ir krovinių.

2 straipsnis

SUSITARIMO TAIKYSMO SRITIS

1. Šalys, remdamosi šio Susitarimo sąlygomis, per jų muitinių administracijas bendradarbiauja ir teikia viena kitai pagalbą:
 - a) siekdamos palengvinti ir pagreitinti prekių judėjimą;
 - b) siekdamos užtikrinti tinkamą muitinės įstatymų laikymą;

c) siekdamos užkirsti kelią muitinės įstatymų pažeidimams, vykdyti pažeidimų tyrimą ir jų pašalinimą.

2. Šiuo Susitarimu numatyta pagalba teikiama remiantis prašymą gavusios Šalies teritorijoje galiojančiais įstatymais ir teisės aktais ir pagal prašymą gavusios muitinės administracijos kompetenciją ir galimybes. Muitinės administracijos prieikus gali prašyti kitų kompetentingų institucijų paramos, remdamosi įstatymais ir kitais teisės aktais, galiojančiais prašymą gavusios Šalies teritorijoje.

3. Šis Susitarimas nenumato muitų, rinkliavų ir kitų mokesčių gražinimo.

3 straipsnis

MUITINĖS FORMALUMŲ SUPAPRASTINIMAS

1. Susitarusios muitinės administracijos imasi priemonių muitinės formalumams supaprastinti, kad būtų palengvintas ir pagreitintas prekių judėjimas tarp abiejų valstybių teritorijų.

2. Muitinės administracijos, kaip iprasta, pripažins viena kitos muitinio įforminimo ženklus. Muitinės administracijos gali, jei to reikalauja muitinis tikrinimas, panaikinti buvusius muitinio įforminimo ženklus ir naudoti arba papildyti savo muitinio įforminimo ženklus.

3. Muitinės administracijos pasikeis muitinės dokumentų ir muitinio įforminimo ženklų, paminėtų šio straipsnio 2 punkte, pavyzdžiais, taip pat sąrašais prekių, kurių jvežimas, išvežimas ar gabenimas tranzitu per jų valstybių teritoriją yra ribojamas ar draudžiamas.

4. Prekės ir transporto priemonės, vykstančios tranzitu, paprastai tikrinamos muitinėje tik išoriškai, nebent dėl viešosios tvarkos, saugumo, moralės ir sveikatos apsaugos arba kontroliuojant strateginių ir turinčių ypatingą reikšmę prekių eksportą, saugant aplinką, kultūrinį paveldą, intelektualinę nuosavybę ar dėl kitų svarbių priežasčių iškyla būtinybė atliliki pilnutinį ar dalinį muitinį tikrinimą.

5. Muitinės administracijos, pagal abipusį susitarimą gali pripažinti naudojamus muitinės dokumentų blankus lietuvių arba gruzinų kalbomis.

4 straipsnis

BENDRADARBIAVIMO IR TARPUSAVIO PAGALBOS FORMOS

1. Muitinės administracijos, savo iniciatyva arba gavusios prašymą, pateikia visą reikiamą informaciją pagal šio Susitarimo 7, 8 ir 9 straipsnius.

2. Muitinės administracijos:

a) keičiasi savo veiklos patirtimi ir informacija apie naujas priemones ir metodus, susijusius su muitinės įstatymų pažeidimais;

b) informuoja viena kitą apie savo muitinės įstatymus ir atitinkamus jų pakeitimus, taip pat apie taikomas techninės kontrolės priemones ir jų naudojimo metodus bei svarsto kitus abipusį susidomėjimą keliančius klausimus.

5 straipsnis

ASMENŲ, PREKIŲ IR TRANSPORTO PRIEMONIŲ PRIEŽIŪRA

Vienos Šalies muitinės administracija, savo iniciatyva arba gavusi kitos Šalies muitinės administracijos prašymą, ypač prižiūrės:

a) judėjimą, ypač įvažiavimą į Šalies teritoriją ir išvažiavimą iš jos asmenų, apie kuriuos yra žinoma, kad jie pažeidė kitos Šalies teritorijoje galiojančius muitinės įstatymus, ar įtariami juos pažeidę;

b) prekių arba mokėjimo priemonių judėjimą, apie kurį vienos Šalies muitinės administracija yra pranešusi kitos Šalies muitinės administracijai kaip apie susijusį su neteisėta apyvarta tos Šalies teritorijoje;

c) visas transporto priemones, apie kurias žinoma, kad jos yra naudojamos pažeidžiant kitos Šalies muitinės įstatymus, arba tuo įtariama;

d) vietas, naudojamas saugoti prekėms, kurios gali būti stambiu mastu neteisėtai išvežtos į kitos Šalies teritoriją.

6 straipsnis

KONTROLIUOJAMAS PRISTATYMAS

1. Jeigu tai neprieštarauja Šalių nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų pagrindiniams principams, muitinės administracijos gali, remdamosi tarpusavyje suderintais susitarimais, naudoti kontroliuojamo pristatymo metodą tarptautiniu lygiu, siekdamos išaiškinti asmenis, susijusius su narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų neteisėta apyvarta.

2. Neteisėtos siuntos, kurių pristatymas kontroliuojamas pagal muitinės administracijų susitarimus, gali būti sulaikytos arba leidžiamos gabenti toliau, išėmus arba neišėmus iš jų narkotines priemones ar psichotropines medžiagas, taip pat visai ar tik iš dalies jas pakeitus.

3. Kiekvienu konkrečiu atveju priimami atskiri sprendimai dėl kontroliuojamo pristatymo metodo panaudojimo. Juo galima pasinaudoti, jei reikia, atsižvelgiant į tarpusavyje suderintus muitinės administracijų finansinius susitarimus bei savitarpio supratimą.

7 straipsnis

KOVA SU NETEISĒTA PREKIŲ APYVARTA

Muitinės administracijos, savo iniciatyva ar gavusios prašymą, nedelsdamos pateikia visą reikalingą informaciją apie nustatytaus veiksmus, pažeidžiančius arba galinčius pažeisti muitinės įstatymus ir kitus teisės aktus, galiojančius vienos Šalies teritorijoje ir reglamentuojančius:

- a) ginklų, šaudmenų, sprogstamųjų medžiagų ir sprogstamųjų užtaisų gabenimą;
- b) daiktų, turinčių svarbią istorinę, meninę, kultūrinę ar archeologinę vertę vienai iš Šalių, gabenimą;
- c) nuodingujų medžiagų bei medžiagų, keliančių pavojų gamtai ir žmonių sveikatai, pervežimą;
- d) prekių, turinčių ypač svarbią reikšmę, ir strateginių prekių, įtrauktų į sąrašus prekių, kurioms taikomi netarifiniai apribojimai, pervežimą. Šalių muitinės administracijos keisis tokiu prekių sąrašais;

e) gabenimą kitų prekių, kurios kelia pakankamą įtarimą, kad jos neteisėtai, dideliais kiekiiais bus iježtos į kitos Šalies teritoriją.

8 straipsnis

INFORMACIJOS SUTEIKIMAS

1. Šalių muitinės administracijos, savo iniciatyva arba gavusios prašymą, pateiks visą informaciją, galinčią būti naudinga užtikrinant teisingą:

- a) muitų bei kitų importo ir eksporto mokesčių surinkimą, ir ypač informaciją, galinčią būti naudinga nustatant prekių muitinę vertę ir jų tarinę klasifikaciją;
- b) jvežimo, išvežimo ir tranzito draudimų bei apribojimų arba atleidimo nuo muitų, mokesčių ir kitų rinkliaučių taikymą;
- c) nacionalinių prekių kilmės nustatymo taisyklių taikymą, jeigu tai nenustatyta kituose susitarimuose, pasirašytuose vienos ar abiejų Šalių.

2. Jei prašymą gavusi muitinės administracija neturi pageidaujamos informacijos, ji imsis priemonių šiai informacijai gauti, vadovaudamasi įstatymais ir kitais teisės aktais, galiojančiais prašymą gavusios Šalies teritorijoje.

3. Muitinės administracija, gavusi kitos muitinės administracijos prašymą, pateiks informaciją:

- a) ar prekės, iježtos į prašymą pateikusios Šalies teritoriją, buvo teisėtai išvežtos iš kitos Šalies;
- b) ar prekės, išvežtos iš prašymą pateikusios Šalies teritorijos, buvo teisėtai iježtos į kitos Šalies teritoriją ir kokia muitinės procedūra, jei ji buvo taikoma, buvo pritaikyta šioms prekėms.

4. Muitinės administraciją, savo iniciatyva ar gavusi prašymą, pateikia kitai muitinės administracijai visą informaciją, kuri gali būti panaudota muitinės įstatymų, galiojančių kitos Šalies teritorijoje, pažeidimų atvejais, ypač jei tai susiję:

- a) su fiziniuose ar juridiniuose asmenimis, apie kuriuos žinoma, jog jie pažeidė kitos Šalies teritorijoje galiojančius muitinės įstatymus, ar tuo įtariami;
- b) su prekėmis, esančiomis ar įtariamomis esant neteisėto gabentimo stambiu mastu objektu;
- c) su transporto priemonėmis, naudotomis pažeidžiant kitos Šalies teritorijoje galiojančius muitinės įstatymus ar įtariamomis esant naudotomis juos pažeidžiant;
- d) su naujais muitinės įstatymų pažeidimų būdais ir priemonėmis.

9 straipsnis

DOKUMENTŲ PATEIKIMAS

1. Muitinės administracija, savo iniciatyva arba gavusi prašymą, pateikia kitai muitinės administracijai aktus, liudytojų parodymus ar patvirtintas kopijas dokumentų, kuriuose yra visa informacija apie įvykdytus ar planuojamus veiksmus, kuriais pažeidžiami ar gali būti pažeisti kitos Šalies teritorijoje galiojantys muitinės įstatymai.

Dokumentai, numatyti šiame Susitarime, gali būti pakeisti bet kuriuo pavidalu pateikiama kompiuterine informacija, skirta tam pačiam tikslui. Visa šiai medžiagai interpretuoti ir panaudoti būtina informacija turi būti pateikiama vienu metu.

Dokumentų originalus gali būti prašoma pateikti tik tais atvejais, kai patvirtintų kopijų nepakanka.

2. Dokumentų originalai, gauti iš kitos muitinės administracijos, turi būti grąžinami esant artimiausiai galimybei.

10 straipsnis

TYRIMAI

1. Prašymą gavusi muitinės administraciją pradeda oficialius tyrimus, susijusius su veiksmais, prieštaraujančiais ar galinčiais prieštarauti prašymą pateikusios Šalies teritorijoje galiojantiems muitinės įstatymams. Tokių tyrimų rezultatai pranešami prašymą pateikusiai muitinės administracijai.
2. Tokie tyrimai atliekami remiantis prašymą gavusios Šalies įstatymais ir kitais teisės aktais. Prašymą gavusi muitinės administracija tyrimus atlieka savo vardu.
3. Ypatingais atvejais vienos Šalies muitinės administracijos pareigūnai gali, sutikus kitos Šalies muitinės administracijai, dalyvauti pastarosios teritorijoje atliekant prašymą pateikusios Šalies muitinės įstatymų pažeidimų tyrimus.

11 straipsnis

PAREIGŪNU DALYVAVIMO TVARKA

Vienos Šalies pareigūnai, lankydamiesi kitos Šalies teritorijoje šiame Susitarime numatytais atvejais, turi būti visuomet pasirengę pateikti jų oficialių įgaliojimų liudijimus, jie privalo būti neuniformuoti ir neturėti ginklų.

12 straipsnis

EKSPERTAI IR LIUDYTOJAI

1. Vienos Šalies teismams arba administraciniems institucijoms pateikus prašymą, susijusį su jų nagrinėjamu muitinės įstatymų pažeidimu, kitos Šalies muitinės administracija gali įgalioti savo pareigūnus atvykti į šiuos teismus arba administracines institucijas kaip liudytojus arba ekspertus. Šie pareigūnai pateikia parodymus dėl faktų, nustatytų jiems einant savo pareigas. Prašyme dalyvauti teisme ar administraciniame nagrinėjime turi būti pateikti tikslūs duomenys apie bylos esmę ir pareigūno dalyvavimo sąlygas.

2. Šie pareigūnai turi teisę atsisakyti pateikti parodymus ar daryti pareiškimą, jei jiems suteikta teisė ar jie yra įpareigoti taip elgtis pagal savo valstybės ar prašymą pateikusios Šalies įstatymus ir kitus teisės aktus.

13 straipsnis

INFORMACIJOS IR DOKUMENTŲ NAUDOJIMAS

1. Informacija, dokumentai ir kiti duomenys, gauti pagal šį Susitarimą, naudojami tiktais ūsiame Susitarime numatytais tikslais. Jie gali būti perduoti ar naudojami kitiemis tikslams tik gavus muitinės administracijos, pateikusios šiuos dokumentus, sutikimą.

2. Šio straipsnio 1 punkto nuostatos netaikomos informacijos atžvilgiu apie pažeidimus, susijusius su narkotinėmis priemonėmis ir psichotropinėmis medžiagomis. Tokia informacija gali būti perduota kitoms institucijoms, tiesiogiai dalyvaujančioms kovoje su neteisėta narkotikų apyvarta.

3. Vienos šalies muitinės administracijai pagal šį Susitarimą pateikus bet kokia forma prašymus, informaciją, ekspertizės aktus ir kitus duomenis, juos gavusi Šalis taikys tokią pačią apsaugą, kokią taiko tos Šalies panašaus pobūdžio dokumentams ir duomenims pagal jos įstatymus ir teisės aktus. Informaciją gaunanti muitinės administracija garantuoja jos konfidentialumą, jei to bus paprašiusi kita muitinės administracija.

4. Muitinės administracijos, remdamosi šiuo Susitarimu, gali savo protokoluose, aktuose, liudytojų parodymuose panaudoti gautą pagal šio Susitarimo nuostatas informaciją ir dokumentus, atliekant teisminių bei administracinių nagrinėjimų.

5. Šios informacijos ir dokumentų jrodomoji galia, taip pat jų naudojimas teismuose nustatomi nacionalinių įstatymų.

14 straipsnis

ĮSPAREIGOJIMU TEIKTI TARPUSAVIO PAGALBĄ IŠIMTYS

1. Jei prašymą gavusi muitinės administracija laiko, kad prašymo patenkinimas gali padaryti žalą jos valstybės suverenitetui, saugumui, viešajai tvarkai arba kitiemis esminiamis šios Šalies interesams arba atskleisti valstybinę, pramoninę ar komercinę šios Šalies paslaptį, ji gali

vieškai ar iš dalies atsisakyti teikti pagalbą, numatyta šiame Susitarime, arba nustatyti prašymui patenkinti tam tikras sąlygas.

2. Atsisakius teikti pagalbą, apie sprendimą ir atsisakymo priežastis nedelsiant raštu pranešama prašymą pateikusiai muitinės administracijai.

3. Jeigu pateikiamas pagalbos prašymas, kurio prašymą pateikianti muitinės administracija, gavusi analogišką prašymą, negalėtų patenkinti, apie tai būtina nurodyti prašyme. Sprendimą dėl tokio prašymo tenkinimo priima jį gavusi muitinės administracija.

15 straipsnis

INFORMAVIMAS APIE DOKUMENTUS

1. Vienos šalies muitinės administracijos prašymu kitos Šalies muitinės administracija informuoja suinteresuotus juridinius arba fizinius asmenis, esančius jos valstybės teritorijoje, apie dokumentus, apibūdinančius priemones ir sprendimus, valstybinių institucijų priimtus taikant muitinės įstatymus.

2. Apie dokumentus informuojama vadovaujantis prašymą gavusios Šalies teritorijoje galiojančiais įstatymais ir teisės aktais. Informuoti apie dokumentus galima ir kita forma bei būdu su sąlyga, jei tai neprieštarauja prašymą gavusios Šalies teritorijoje galiojantiems įstatymams ir teisės aktams.

16 straipsnis

PRAŠYMŲ SUTEIKTI PAGALBĄ FORMA IR TURINYS

1. Prašymai, pateikti pagal šį Susitarimą, pateikiami raštu. Prie prašymo pridedami dokumentai, būtini prašymui realizuoti. Ypatingais atvejais gali pakakti žodinio prašymo, kuris nedelsiant turi būti patvirtinamas raštu.

2. Prašymuose pagal šio straipsnio 1 punktą turi būti nurodyta ši informacija:

- a) prašymą pateikianti muitinės administracija;
- b) veiksmai, kurių prašoma imtis;

- c) prašymo tikslas ir priežastis;
- d) įstatymai, taisyklės ir kiti teisės aktai, susiję su prašymu;
- e) kiek įmanoma tikelesni ir išsamesni duomenys apie fizinius ir juridinius asmenis, kurių atžvilgiu bus atliekami tyrimai;
- f) trumpas aplinkybių, susijusių su reikalui išdėstymas, išskyrus šio Susitarimo 15 straipsnyje numatytus atvejus.

3. Prašymai pateikiami oficialiai prašymą gaunančios Šalies, rusų ar kita, prašymą gaunančiai muitinės administracijai priimtina kalba.

4. Jei prašumas neatitinka oficialių reikalavimų, gali būti pareikalauta jį pataisyti ar papildyti, tačiau tai netrukdo imtis atsargumo priemonių.

17 straipsnis

ĮŠLAIDOS

Muitinės administracijos atmes pretenzijas padengti išlaidas, susijusias su šio Susitarimo vykdymu, išskyrus ekspertų ir liudytąjų iškvietimo pagal šio Susitarimo 12 straipsnį išlaidas.

18 straipsnis

VYKDYMAS

1. Pagalbą pagal šio Susitarimo nuostatas tiesiogiai teiks muitinės administracijos.
2. Muitinės administracijos gali numatyti pagalbos teikimo priemones, susitarti dėl tiesioginių ryšių tarp jų centrinių padalinių nustatymo ir įpareigoti jų vietinius padalinius palaikyti tarpusavio ryšius taip, kaip dėl to tarpusavyje susitars muitinių administracijos, remdamosi atskiru susitarimu kiek leidžia jų kompetencija.

19 straipsnis

|SIGALIOJIMAS IR GALIOJIMO PABAIGA

1. Šis Susitarimas įsigalioja praėjus 30 dienų nuo paskutiniojo pranešimo diplomatiniais kanalais apie tai, kad visos teisines Šalių procedūros, būtinos Susitarimui įsigalioti pagal jų nacionalinius įstatymus, atliktos, gavimo dienos.

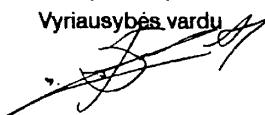
2. Šis Susitarimas sudarytas neapibrėžtam laikui. Susitarimo galiojimas gali būti nutrauktas pranešus raštu diplomatiniais kanalais. Jis nustos galioti praėjus 6 mėnesiams po tokio pranešimo gavimo dienos.

Sudaryta 1996 m. d. dvieju egzemplioriais
lietuvių, gruzinų ir rusų kalbomis, be to, visi tekstai turi vienodą galią. Esant nesutarimams dėl šio Susitarimo nuostatų interpretavimo, bus vadovaujamas tekstu rusų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Gruzijos Respublikos
Vyriausybės vardu

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ

**МЕЖДУ
ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ И
ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РЕСПУБЛИКИ ГРУЗИЯ
О СОТРУДНИЧЕСТВЕ И ВЗАЙМНОЙ ПОМОЩИ
В ТАМОЖЕННЫХ ДЕЛАХ**

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Грузия, именуемые в дальнейшем Сторонами,

исходя из того, что нарушения таможенного законодательства наносят ущерб экономическим, налоговым и социальным интересам их государств, а также законным интересам торговли;

принимая во внимание, что незаконный оборот наркотических средств и психотропных веществ представляет опасность для здоровья граждан и общества;

учитывая важность обеспечения точного исчисления таможенных пошлин, налогов и других сборов, взимаемых при импорте или экспорте товаров, а также надлежащего выполнения условий запрета, ограничения и контроля;

считая, что усилия по предотвращению нарушений таможенного законодательства и по обеспечению правильного взимания ввозных и вывозных пошлин и налогов могут стать более эффективными благодаря сотрудничеству между их таможенными администрациями;

принимая во внимание также положения Единой Конвенции 1961 года о наркотических средствах, Конвенции 1971 года о психотропных веществах и Конвенции 1988 года о незаконном обороте наркотических средств и психотропных веществ, разработанных под эгидой Организации Объединенных Наций,

договорились о нижеследующем:

Статья 1

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ТЕРМИНОВ

В целях настоящего Соглашения:

- 1) "таможенное законодательство" означает совокупность законов и правил, применяемых таможенными администрациями, касающихся ввоза, вывоза и транзита товаров, а также средств платежа, которые относятся либо к таможенным пошлинам и другим налогам и сборам, взимаемым таможенными администрациями, либо к мерам по запрету, ограничению или контролю;
- 2) "нарушение" означает любое нарушение таможенного законодательства, а также любую попытку нарушения этого законодательства;
- 3) "таможенные администрации" означают: в Литовской Республике - Таможенный департамент при Министерстве финансов Литовской Республики, в Республике Грузия - Таможенный департамент;
- 4) "контролируемая поставка" - метод, при использовании которого разрешается вывоз из территорий Сторон, транзит через них или ввоз в них незаконных или подозреваемых партий наркотических средств и психотропных веществ при ведении и под надзором компетентных государственных институтций, в целях выявления лиц, вовлеченных в незаконный оборот этих средств и веществ;
- 5) "таможенные обеспечения" означает пломбы, отиски печатей, штампов, накладываемые на транспортные средства и грузы.

Статья 2

СФЕРА ДЕЙСТВИЯ СОГЛАШЕНИЯ

1. Стороны через свои таможенные администрации и в соответствии с условиями настоящего Соглашения сотрудничают и оказывают друг другу взаимное содействие:

- a) в целях облегчения и ускорения перемещения товаров;

б) в целях обеспечения надлежащего соблюдения таможенного законодательства;

в) в целях предотвращения, расследования и пресечения нарушений таможенного законодательства.

2. Содействие в рамках настоящего Соглашения осуществляется в соответствии с законодательством, действующим на территории запрашиваемой Стороны, и в пределах компетенции и возможностей запрашиваемой таможенной администрации. В случае необходимости таможенные администрации могут организовать содействие других компетентных органов в соответствии с законодательством, действующим на территории запрашиваемой Стороны.

3. Настоящее Соглашение не распространяется на возмещение неуплаченных таможенных пошлин, налогов или любых других сборов.

Статья 3

ОБЛЕГЧЕНИЕ ТАМОЖЕННЫХ ФОРМАЛЬНОСТЕЙ

1. Таможенные администрации принимают по взаимному согласованию необходимые меры по упрощению таможенного оформления в целях облегчения и ускорения перемещения товаров между территориями обеих государств.

2. Таможенные администрации будут, как общее правило, признавать таможенное обеспечение друг друга. Таможенные администрации могут, однако, снять первоначальное таможенное обеспечение и поставить или добавить свое собственное таможенное обеспечение, если это необходимо для целей таможенного контроля.

3. Таможенные администрации будут обмениваться образцами таможенных документов и таможенных обеспечений, упомянутых в пункте 2 настоящей статьи, а также списками товаров, ввоз, вывоз или транзит которых через территории их государств ограничен или запрещен.

4. Товары и транспортные средства, следующие транзитом, подлежат, как правило, только внешнему таможенному осмотру, если по соображениям общественного порядка, безопасности, морали и здравоохранения или в целях контроля за экспортом стратегических товаров и товаров, имеющих особо важное значение, охраны окружающей среды, сохранения культурного наследия, интеллектуальной собственности или по другим важным причинам не возникает необходимости проведения их полного или частичного досмотра.

5. Таможенные администрации могут по взаимному согласованию признавать применяемые бланки таможенных документов на литовском или грузинском языках.

Статья 4

ФОРМЫ СОТРУДНИЧЕСТВА И ВЗАИМОПОМОЩИ

1. Таможенные администрации передают друг другу по собственной инициативе или по запросу всю необходимую информацию согласно статьям 7, 8 и 9 настоящего Соглашения.

2. Таможенные администрации:

а) обмениваются опытом, касающимся их деятельности, и информацией о новых средствах и методах совершения нарушений таможенного законодательства;

б) информируют друг друга о своем таможенном законодательстве и его соответствующих изменениях, а также о применяемых ими технических средствах контроля и методах их использования, а также обсуждают другие вопросы, представляющие взаимный интерес.

Статья 5

НАБЛЮДЕНИЕ ЗА ЛИЦАМИ, ТОВАРАМИ И СРЕДСТВАМИ ТРАНСПОРТА

Таможенная администрация одной Стороны, по собственной инициативе или по запросу таможенной администрации другой Стороны, проводит специальное наблюдение за:

а) перемещениями, в особенности, въездом на ее территорию и выездом с нее лиц, о которых известно, что они нарушили таможенное законодательство, действующее на территории другой Стороны, или которые подозреваются в таком нарушении;

б) перемещениями товаров и средств платежа, о которых таможенной администрацией одной из Сторон сообщено таможенной администрации другой Стороны, что они задействованы в незаконном обороте на территории этого государства;

в) любыми средствами транспорта, о которых известно, что они используются с целью нарушения таможенного законодательства, действующего на территории другой Стороны, или которые вызывают подозрение в этом;

г) местами, используемыми для складирования товаров, которые могут стать предметом существенного незаконного перемещения на территорию другой Стороны.

Статья 6

КОНТРОЛИРУЕМАЯ ПОСТАВКА

1. Если это не противоречит основным принципам национального законодательства Сторон, таможенные администрации могут, по взаимному согласию и договоренности, использовать метод контролируемой поставки наркотических средств и психотропных веществ на международном уровне в целях выявления лиц, вовлеченных в незаконный оборот этих средств и веществ.

2. Незаконные партии, контролируемые поставки которых осуществляются в соответствии с достигнутыми договоренностями, с согласия обеих таможенных администраций могут быть перехвачены и оставлены для дальнейшей перевозки с сохранением или изъятием, полной или частичной замены незаконной партии наркотических средств или психотропных веществ.

3. Решения об использовании контролируемых поставок принимаются в каждом отдельном случае и могут при необходимости учитывать финансовые договоренности и взаимопонимание, достигнутые обеими таможенными администрациями.

Статья 7

БОРЬБА С НЕЗАКОННЫМ ОБОРОТОМ ТОВАРОВ

Таможенные администрации незамедлительно передают друг другу по собственной инициативе или по запросу всю необходимую информацию об установленных действиях, которые нарушают или могут нарушить таможенное законодательство, действующее на территории одной из Сторон в области:

- а) перемещения оружия, боеприпасов, взрывчатых веществ и взрывных устройств;
- б) перемещения предметов старины и искусства, представляющих значительную историческую, культурную или археологическую ценность для одной из Сторон;
- в) перевозки ядовитых веществ, а также веществ, представляющих опасность для окружающей среды и здоровья людей;
- г) перемещения товаров, имеющих особо важное значение, и стратегических товаров, которые подвергаются нетарифным ограничениям в соответствии с перечнями, действующими на территориях Сторон, которыми обмениваются таможенные администрации;
- д) перемещения иных товаров, в отношении которых имеется достаточно оснований полагать, что они приводят к значительному незаконному перемещению на территорию другой Стороны.

Статья 8

ПРЕДОСТАВЛЕНИЕ ИНФОРМАЦИИ

1. Таможенные администрации предоставляют друг другу по собственной инициативе или по запросу всю информацию, которая может помочь в обеспечении правильности при:

а) взимании таможенными администрациями таможенных пошлин, налогов и других сборов, и, в частности, информацию,ющую помочь в оценке таможенной стоимости товаров и установлении их тарифной классификации;

б) соблюдении запретов и ограничений по ввозу, вывозу и транзиту или освобождении от таможенных пошлин, налогов и других сборов;

в) применении национальных правил происхождения товаров, на которые не распространяются другие соглашения, заключенные одной или обеими Сторонами.

2. В случае, если запрашиваемая таможенная администрация не располагает запрошенной информацией, она примет меры к получению этой информации в соответствии с законодательством, действующим на территории запрашиваемой Стороны.

3. Каждая таможенная администрация предоставляет по запросу другой таможенной администрации следующую информацию:

а) были ли товары, ввезенные на территорию запрашивающей Стороны, законно вывезены с территории другой Стороны;

б) были ли товары, вывезенные с территории запрашивающей Стороны, законно ввезены на территорию другой Стороны, и какой таможенной процедуре, если она имела место, эти товары были подвергнуты.

4. Каждая таможенная администрация по собственной инициативе или по запросу предоставляет другой таможенной администрации всю информацию, которая может быть использована ею в связи с нарушениями таможенного законодательства, действующего на территории другой Стороны, в частности, касающуюся:

- а) физических и юридических лиц, известных или подозреваемых в нарушении таможенного законодательства, действующего на территории другой Стороны;
- б) товаров, которые известны как предметы значительного незаконного перемещения или вызывают подозрение в этом;
- в) средств транспорта, о которых известно, что они используются при нарушениях таможенного законодательства, действующего на территории другой Стороны, или которые вызывают подозрение в этом;
- г) новых путей и средств нарушения таможенного законодательства.

Статья 9

ПРЕДОСТАВЛЕНИЕ ДОКУМЕНТОВ

1. Каждая таможенная администрация по собственной инициативе или по запросу предоставляет другой таможенной администрации акты, свидетельские показания или заверенные копии документов, содержащие всю имеющуюся информацию, касающуюся действий, готовящихся или совершенных, которые приводят или могут привести к нарушению таможенного законодательства, действующего на территории другой Стороны.

Вместо документов, предусмотренных настоящим Соглашением, для тех же целей может быть передана в любом виде компьютеризованная информация. Одновременно должна быть передана вся сопутствующая информация, необходимая для толкования или использования этих материалов.

Подлинники дел и документов могут быть запрошены лишь в случаях, когда предоставления заверенных копий недостаточно.

2. Подлинники дел и документов, полученные от другой таможенной администрации, должны быть возвращены при первой же возможности.

Статья 10

РАССЛЕДОВАНИЯ

1. По получении запроса запрашиваемая таможенная администрация проводит официальные расследования в отношении действий, которые противоречат или могут противоречить таможенному законодательству, действующему на территории запрашивающей Стороны. Результаты такого расследования передаются запрашивающей таможенной администрации.

2. Такие расследования проводятся в соответствии с законами и правилами, действующими на территории запрашиваемой Стороны. Запрашиваемая таможенная администрация проводит расследование, действуя от своего собственного имени.

3. Должностные лица таможенной администрации одной Стороны могут в отдельных случаях с согласия таможенной администрации другой Стороны находиться на территории последней при расследовании нарушений таможенного законодательства, действующего на территории запрашивающей Стороны.

Статья 11

ПОРЯДОК ПРИСУТСТВИЯ ДОЛЖНОСТНЫХ ЛИЦ

Когда в случаях, предусмотренных настоящим Соглашением, должностные лица таможенной администрации одной Стороны находятся на территории другой Стороны, они должны быть способны представить в любое время доказательство своих официальных полномочий. Они не должны быть одеты в ~~форменную одежду и иметь при себе служебные~~.

Статья 12
ЭКСПЕРТЫ И СВИДЕТЕЛИ

1. По запросу судебных или административных органов одной Стороны в связи с рассмотрением ими нарушений таможенного законодательства, таможенная администрация другой Стороны может уполномочить своих служащих выступить в качестве экспертов или свидетелей при таких судебных или административных разбирательствах. Эти служащие дают показания по фактам, установленным ими во время исполнения своих служебных обязанностей. В запросе об участии в судебном или административном разбирательстве должно быть ясно указано, по какому делу и в каком качестве должен представать служащий.

2. Эти служащие имеют право отказаться давать показания или делать заявления, если они имеют право или обязаны на такие действия в соответствии с законодательством своего государства или законодательства запрашивающей Стороны.

Статья 13
ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИНФОРМАЦИИ И ДОКУМЕНТОВ

1. Информация, документы и другие сведения, полученные в соответствии с настоящим Соглашением, используются только для целей, указанных в настоящем Соглашении. Они могут быть переданы или использованы для любых других целей только с явно выраженного согласия таможенной администрации, передавшей эти документы.

2. Положения пункта 1 настоящей статьи не применяются в отношении информации о нарушениях, касающихся наркотических средств и психотропных веществ. Такая информация может быть передана другим ведомствам, непосредственно занимающимся борьбой с незаконным оборотом наркотиков.

3. Запросам, информации, актам экспертизы и другим сведениям, переданным в соответствии с настоящим Соглашением таможенной администрации одной из Сторон в какой бы то ни было форме, предоставляется получившей их Стороной такая же степень защиты от огласки, как и подобным документам и сведениям этой Стороны в соответствии с ее законодательством. Получающая информацию таможенная администрация обеспечивает ее конфиденциальность в случае такой просьбы со стороны другой таможенной администрации.

4. Таможенные администрации могут в соответствии с целями и в объеме настоящего Соглашения использовать информацию и документы, полученные на основании настоящего Соглашения, в качестве доказательства в своих протоколах, актах, записях свидетельских показаний, а также в ходе судебных и административных разбирательств.

5. Использование такой информации и документов в качестве доказательства в судебных органах и их доказательная сила определяются в соответствии с национальным законодательством.

Статья 14

ИСКЛЮЧЕНИЯ ИЗ ОБЯЗАТЕЛЬСТВА ПО ОКАЗАНИЮ СОДЕЙСТВИЯ

1. В случае, если запрашиваемая таможенная администрация одной Стороны считает, что выполнение запроса может нанести ущерб суверенитету, безопасности, общественному порядку или любым другим существенным интересам этой Стороны или нарушить промышленную, коммерческую или профессиональную тайну этой Стороны, она может полностью или частично отказать в содействии, предусмотренном настоящим Соглашением, либо оказать его при соблюдении определенных условий или требований.

2. Если в содействии отказано, то решение об отказе с указанием причины должно быть в письменной форме незамедлительно доведено до сведения запрашивающей таможенной администрации.

3. Если таможенная администрация обращается за содействием, которое не могла бы оказать сама, в своем запросе она отмечает этот факт. Выполнение такого запроса передается на усмотрение запрашиваемой таможенной администрации.

Статья 15

УВЕДОМЛЕНИЯ

1. По запросу таможенной администрации одной Стороны, таможенная администрация другой Стороны уведомляет заинтересованных физических или юридических лиц, проживающих или учрежденных на территории государства этой Стороны, о документах, относящихся к мерам и решениям, принятым административными органами во исполнение таможенного законодательства.

2. Уведомление осуществляется в соответствии с законодательством, действующим на территории запрашиваемой Стороны. Уведомление может, однако, также осуществляться в особой форме или методом, оговоренным в запросе, при условии, что это не считается противоречащим законодательству, действующему на территории запрашиваемой Стороны.

Статья 16

ФОРМА И СОДЕРЖАНИЕ ЗАПРОСОВ О ПОМОЩИ

1. Запросы, сделанные на основании настоящего Соглашения, должны представляться в письменной форме. К запросу должны быть приложены документы, необходимые для осуществления запроса. В условиях чрезвычайной ситуации может быть принят устный запрос, однако он должен быть незамедлительно подтвержден в письменной форме.

2. Запросы, сделанные на основании пункта 1 настоящей статьи, включают в себя следующую информацию:

- а) таможенная администрация, делающая запрос;
- б) запрашиваемое действие;

- в) цель и причина запроса;
 - г) законы, правила и другие законодательные акты, имеющие отношение к делу;
 - д) возможно более точные и исчерпывающие сведения о физических или юридических лицах, являющихся объектом расследования;
 - е) краткое описание обстоятельств, имеющих отношение к делу, за исключением случаев, предусмотренных в статье 15 настоящего Соглашения.
3. Запросы должны быть сделаны на официальном языке запрашиваемой Стороны, на русском или другом языке, приемлемом для запрашиваемой таможенной администрации.
4. В случае, если запрос не отвечает официальным требованиям, может быть затребована его корректировка или дополнение, однако это не препятствует принятию мер предосторожности.

Статья 17

РАСХОДЫ

Таможенные администрации отклоняют любые требования возмещения расходов, связанных с выполнением настоящего Соглашения, за исключением расходов на экспертов и свидетелей, предусмотренных статьей 12 настоящего Соглашения.

Статья 18

РЕАЛИЗАЦИЯ СОГЛАШЕНИЯ

1. Помощь в соответствии с положениями настоящего Соглашения будет оказываться непосредственно таможенными администрациями.

2. Таможенные администрации могут предусмотреть мероприятия по оказанию помощи, установление прямых каналов связи между их центральными подразделениями и уполномочить их местные подразделения осуществлять контакты между собой, как это будет согласовано таможенными администрациями в отдельной договоренности в пределах их компетенции.

Статья 19

ВСТУПЛЕНИЕ В СИЛУ И ПРЕКРАЩЕНИЕ ДЕЙСТВИЯ

1. Настоящее Соглашение вступает в силу через 30 дней с даты получения последнего уведомления по дипломатическим каналам о выполнении Сторонами внутригосударственных юридических процедур, необходимых для вступления Соглашения в силу.

2. Настоящее Соглашение заключено на неограниченный срок. Действие Соглашения может быть прекращено путем письменного уведомления по дипломатическим каналам. Оно утратит свою силу через шесть месяцев с даты такого уведомления.

Совершено в г. "....." 1996 г. в двух экземплярах, каждый на литовском, грузинском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае разногласий при интерпретации настоящего Соглашения применяется текст на русском языке.

За Правительство
Литовской Республики

За Правительство
Республики Грузия

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF GEORGIA REGARDING COOPERATION AND MUTUAL ASSISTANCE IN CUSTOMS MATTERS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Georgia, hereinafter referred to as the Parties,

Considering that offences against customs laws are prejudicial to the economic, fiscal and social interests of their States as well as to the legitimate interests of trade,

Bearing in mind that illicit trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances constitutes a danger to public health and to society,

Taking into account the importance of ensuring the accurate assessment of customs duties, taxes and other charges collected on the importation and exportation of goods and the proper implementation of the provisions of prohibition, restriction and control,

Considering that efforts to prevent offences against customs laws and efforts to ensure accurate collection of import and export duties and taxes can be made more effective through cooperation between their Customs Administrations,

Having regard also to the provisions of the Single Convention on Narcotic Drugs of 1961, the Convention on Psychotropic Substances of 1971 and the Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances of 1988, drawn up under the auspices of the United Nations,

Have agreed as follows:

Article 1. Définitions

For the purposes of this Agreement:

1. "Customs law" means all laws and regulations concerning the importation, exportation and transit of goods and means of payment applied by the Customs Administrations, whether relating to customs duties or other taxes or charges levied by the Customs Administrations, or to measures of prohibition, restriction or control.

2. "Offence" means any violation or any attempted violation of customs laws.

3. "Customs Administration" means, in the Republic of Lithuania, the Customs Department of the Ministry of Finance, and, in the Republic of Georgia, the Customs Department.

4. "Controlled delivery" means the method of authorizing consignments of narcotic drugs or psychotropic substances which are or are suspected to be illicit, to be exported from, imported into or carried in transit through the territories of the Parties, under the control and surveillance of the competent government institutions, with a view to identifying the persons involved in the illicit traffic in such drugs and substances.

5. "Customs protection" means seals and impressions of seals and stamps placed on means of transport and cargos.

Article 2. Scope of the Agreement

1. The Parties shall, through their Customs Administrations and in accordance with the provisions set out in this Agreement, cooperate and afford each other mutual assistance:

- (a) in order to facilitate and expedite movement of goods;
- (b) in order to ensure that customs laws are properly observed;
- (c) in order to prevent, investigate and suppress offences against customs laws.

2. Mutual assistance within the framework of this Agreement shall be rendered in accordance with the law in force in the territory of the requested Party and within the competence and resources of the requested Customs Administration. If necessary, a Customs Administration can arrange for assistance to be provided by other competent authorities in accordance with the law in force in the territory of the requested Party.

3. This Agreement shall not cover reimbursement of unpaid customs duties, taxes or any other charges.

Article 3. Facilitation of customs formalities

1. The Customs Administrations shall, by mutual consent, undertake necessary measures to simplify customs procedures in order to facilitate and expedite movement of goods between the territories of the two States.

2. Each Customs Administration shall, as a general rule, accept the customs seals of the other. The Customs Administrations may, however, remove the original customs seals and affix or add their own seals, if necessary for purposes of customs control.

3. The Customs Administrations shall exchange samples of the customs documents and customs seals mentioned in paragraph 2 of this Article, as well as lists of goods whose import, export or transit through the territory of their State is restricted or prohibited.

4. Goods and means of transport in transit shall normally be subject to a superficial customs examination only, unless for reasons of public order, security, morality and health, or with the aim of controlling export of sensitive and strategic goods, to protect the environment, to safeguard cultural heritage and intellectual property or for other essential reasons it is necessary to subject them to complete or partial examination.

5. The Customs Administrations may, upon mutual arrangement, recognize applicable forms of customs documents in the Lithuanian or Georgian language.

Article 4. Forms of cooperation and mutual assistance

1. The Customs Administrations shall provide each other, on their own initiative or upon request, with all necessary information in accordance with Articles 7, 8 and 9 of this Agreement.

2. The Customs Administrations shall:

(a) Exchange experience concerning their activities and information on new means and methods used to commit offences against customs laws;

(b) Inform each other of their customs laws, including relevant amendments thereto, as well as of technical means of control and the methods for using them, and discuss other matters of mutual interest.

Article 5. Surveillance of persons, goods and means of transport

The Customs Administration of one Party shall, on its own initiative or upon request by the Customs Administration of the other Party, maintain special surveillance over:

(a) Movements, particularly entry into and exit from its territory, of persons known to have committed or suspected of committing offences against customs laws in force in the territory of the other Party;

(b) Movements of goods and means of payment, about which the Customs Administration of one of the Parties has informed the Customs Administration of the other Party that they are involved in illicit trafficking in the territory of that State;

(c) Any means of transport known to be or suspected of being used for committing offences against the customs laws in force in the territory of the other Party;

(d) Places used for storing goods which may be the object of substantial illicit traffic into the territory of the other Party.

Article 6. Controlled delivery

1. If it is not contrary to the basic principles of the domestic legislation of the Parties, the Customs Administrations may, by mutual agreement and arrangement, apply the method of controlled delivery of narcotic drugs and psychotropic substances at the international level, with a view to identifying persons involved in the illicit trafficking of those drugs and substances.

2. Illicit consignments whose controlled delivery is conducted in accordance with arrangements reached, may, with the consent of both Customs Administrations, be intercepted and allowed to continue with the narcotic drugs or psychotropic substances intact or removed or replaced in whole or in part.

3. Decisions to use controlled delivery shall be made on a case-by-case basis and may, if necessary, take into account financial arrangements and understandings reached between both Customs Administrations.

Article 7. Action against illicit traffic of goods

The Customs Administrations shall, on their own initiative or upon request, supply to each other without delay all necessary information on activities which constitute or appear to constitute an offence against the customs laws in force in the territory of one of the Parties in the field of:

(a) Movement of arms, ammunition, explosives and explosive devices;

- (b) Movement of objects of art and antiquity which are of significant historical, cultural or archaeological value for one of the Parties;
- (c) Transport of toxic substances as well as substances dangerous to the environment or to health;
- (d) Movement of essential and strategic goods subject to non-tariff limitations in accordance with the lists in force in the territories of the Parties to be exchanged between the Customs Administrations;
- (e) Movement of other goods in respect of which there are sufficient grounds to suspect that they are giving rise to substantial illicit traffic into the territory of the other Party.

Article 8. Communication of information

- 1. The Customs Administrations shall, on their own initiative or upon request, supply to each other all information which may help to ensure accuracy in:
 - (a) The collection of customs duties, taxes and other charges levied by the Customs Administrations and, in particular, information which may help to assess the value of goods for customs purposes and to establish their tariff classification;
 - (b) The implementation of import, export and transit prohibitions and restrictions or exemptions from customs duties, taxes and other charges;
 - (c) The application of national rules of origin not covered by other agreements concluded by one or both of the Parties.
- 2. If the requested Customs Administration does not have the information asked for, it will seek that information in accordance with the laws in force in the territory of the requested Party.
- 3. Each Customs Administration shall, upon request, supply to the other Customs Administration the following information:
 - (a) Whether goods imported into the territory of the requesting Party have been lawfully exported from the territory of the other Party;
 - (b) Whether goods exported from the territory of the requesting Party have been lawfully imported into the territory of the other Party and the nature of the customs procedure, if any, to which the goods have been subjected.
- 4. Each Customs Administration shall, on its own initiative or upon request, supply to the other Customs Administration all information that may be of use to it relating to offences against customs laws in force in the territory of the other Party and, in particular, regarding:
 - (a) Natural and legal persons known to be or suspected of committing offences against the customs laws in force in the territory of the other Party;
 - (b) Goods known to be or suspected of being the object of substantial illicit traffic;
 - (c) Means of transport known to be or suspected of being used in committing offences against the customs laws in force in the territory of the other Party;
 - (d) New ways and means employed in committing offences against customs laws.

Article 9. Providing documents

1. Each Customs Administration shall, on its own initiative or upon request, provide the other Customs Administration with reports, records of evidence or certified copies of documents giving all available information on activities completed or planned, which constitute or appear to constitute an offence against the customs laws in force in the territory of the other Party.

The documents provided for in this Agreement may be replaced by computerized information produced in any form for the same purpose. All relevant information necessary for the interpretation or utilization of the material must be supplied at the same time.

Original files and documents may be requested only in cases where certified copies would be insufficient.

2. Original files and documents received from the other Customs Administration shall be returned at the earliest opportunity.

Article 10. Investigations

1. Upon request, the requested Customs Administration shall conduct official investigations concerning operations which are or may be contrary to the customs laws in force in the territory of the requesting Party. The results of such investigations shall be communicated to the requesting Customs Administration.

2. These investigations shall be conducted under the laws and regulations in force in the territory of the requested Party. The requested Customs Administration shall proceed with the investigation acting in its own capacity.

3. The officials of the Customs Administration of one Party may, in particular cases, with the agreement of the Customs Administration of the other Party, be present in the territory of the latter when offences against customs laws in force in the territory of the requesting Party are investigated.

Article 11. Arrangements for visiting officials

When, in the cases provided for under this Agreement, officials of the Customs Administration of one Party are present in the territory of the other Party, they must at all times be able to furnish proof of their official capacity. They must not wear uniforms or carry arms.

Article 12. Experts and witnesses

1. If the courts or the administrative authorities of one Party so request in connection with offences against customs laws brought before them, the Customs Administration of the other Party may authorize its officials to appear as experts or witnesses at such court or administrative proceedings. Such officials shall give evidence regarding facts established by them in the course of their duties. The request for the appearance must clearly indicate in what case and in what capacity the official is to appear.

2. Officials requested to appear shall have the right to refuse to give evidence or a statement, if they are entitled or obliged to do so by virtue of the laws of their own State or those of the requesting Party.

Article 13. Use of information and documents

1. Information, documents and other data received under this Agreement shall be used solely for the purposes of this Agreement. They may not be transmitted or used for any other purposes unless the Customs Administration transmitting them expressly so approves.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to information concerning offences relating to narcotic drugs and psychotropic substances. Such information may be transmitted to other authorities directly involved in combating illicit drug trafficking.

3. Requests, information, experts' reports and other data transmitted by the Customs Administration of one of the Parties in whatever form pursuant to this Agreement shall be afforded the same protection from disclosure by the receiving Party as is afforded to similar documents and information of that Party under its national law. The receiving Customs Administration shall ensure the confidentiality of the information provided, if so requested by the other Customs Administration.

4. The Customs Administrations may, in accordance with the purposes and within the scope of this Agreement, use information and documents received in accordance with this Agreement as evidence in their records, reports and records of testimony, and also in court of administrative proceedings.

5. The use made of such information and documents as evidence in courts and their evidential value shall be determined in accordance with national law.

Article 14. Exceptions from the obligations to render assistance

1. If the requested Customs Administration of one Party considers that compliance with the request may be prejudicial to the sovereignty, security, public order or any other essential interest of that Party, or involve a violation of an industrial, commercial or professional secret of that Party, it may refuse to provide the assistance requested under this Agreement, wholly or partially, or provide it subject to certain conditions or requirements.

2. If assistance is refused, the requesting Customs Administration shall be notified without delay of the decision and the reasons for the refusal.

3. If a Customs Administration requests assistance which it would not itself be able to provide, it shall draw attention to that fact in the request. Compliance with such a request shall be at the discretion of the requested Customs Administration.

Article 15. Notification

1. Upon request by the Customs Administration of one Party, the requested Customs Administration of the other Party shall notify the natural or legal persons concerned, resid-

ing or established in the territory of that Party, of documents relating to measures and decisions taken by the administrative authorities in application of customs laws.

2. Notification shall be made in accordance with the laws in force in the territory of the requested Party. Notification may, however, also be made in a particular form or method specified in the request, provided that this is not considered contrary to the laws in force in the territory of the requested Party.

Article 16. Form and substance of requests for assistance

1. Requests pursuant to this Agreement shall be made in writing. Documents necessary for the execution of such requests shall accompany the request. When required because of the urgency of the situation, oral requests may be accepted, but must be confirmed in writing immediately.

2. Requests pursuant to paragraph 1 of this Article shall include the following information:

- (a) The Customs Administration making the request;
 - (b) The measure requested;
 - (c) The object of and the reason for the request;
 - (d) The laws, regulations or other legislative acts involved;
 - (e) Information as exact and comprehensive as possible on the natural or legal persons who are the target of the investigations;
 - (f) A summary of the relevant facts, except in cases provided for in Article 15 of this Agreement.
3. Requests shall be submitted in an official language of the requested Party, in Russian or in another language acceptable to the requested Administration.
4. If a request does not meet official requirements, correction or completion may be required; the adoption of precautionary measures shall not be affected thereby.

Article 17. Costs

The Customs Administrations shall waive all claims for reimbursement of costs incurred in the execution of this Agreement, with the exception of those incurred in respect of experts and witnesses referred to in Article 12 of this Agreement.

Article 18. Implementation

1. Assistance under the provisions of this Agreement shall be rendered directly by the Customs Administrations.

2. The Customs Administrations may provide for measures to render assistance and for the establishment of direct channels of communication between their central departments and may authorize their local departments to contact each other, as shall be agreed by the Customs Administrations in a separate arrangement within their competence.

Article 19. Entry into force and termination

1. This Agreement shall enter into force thirty days from the date of receipt of the last notification through the diplomatic channel of the completion by the Parties of the domestic legal procedures for its entry into force.

2. This Agreement shall be concluded for an indefinite period. It may be terminated by written notice through the diplomatic channel. It shall cease to be in force after six months from the date of such notice.

Done in _____ on _____, 1996 in duplicate, in the Lithuanian, Georgian and Russian languages, all texts being equally authentic. In case of any disagreement in the interpretation of this Agreement, the Russian text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Georgia:

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE GÉORGIE CONCERNANT LA COOPÉRATION ET L'ASSISTANCE MUTUELLE EN MATIÈRE DOUANIÈRE

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République de Géorgie, ci-après dénommés les Parties,

Considérant que des infractions à la législation douanière sont préjudiciables aux intérêts économiques, fiscaux et sociaux de leurs États ainsi qu'aux intérêts légitimes du commerce,

Ayant présent à l'esprit le fait que le trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes constitue un danger pour la santé publique et pour la société,

Tenant compte du fait qu'il importe d'assurer une évaluation correcte des droits de douane et autres charges perçues à l'importation et à l'exportation de marchandises ainsi que la bonne application des dispositions relatives à l'interdiction, à la restriction et au contrôle,

Considérant que les efforts pour prévenir les infractions à la législation douanière et pour assurer un recouvrement exact des droits et taxes à l'importation et à l'exportation peuvent être rendus plus efficace par une coopération entre leurs administrations douanières,

Compte tenu également des dispositions de la Convention unique sur les stupéfiants de 1961, de la Convention sur les substances psychotropes de 1971 et de la Convention de 1988 contre le trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes, établies sous les auspices de l'Organisation des Nations Unies,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Définitions

Aux fins du présent Accord :

1. L'expression "législation douanière" s'entend des lois et règlements relatifs à l'importation, à l'exportation et au transit de marchandises et des moyens de paiement appliqués par les administrations douanières, qu'il s'agisse de droits de douane ou autres taxes ou charges perçues par les administrations douanières, ou des mesures d'interdiction, de restriction ou de contrôle.

2. Le terme "infraction" désigne toute violation ou toute tentative de violation de la législation douanière.

3. L'expression "administration douanière" désigne, en République de Lituanie, le Département des douanes du Ministère des finances et, en République de Géorgie, le Département des douanes.

4. L'expression "livraisons contrôlées" désigne la méthode qui consiste à permettre à des lots illicites ou suspects de stupéfiants ou de substances psychotropes d'être exportés des territoires des Parties, d'y être importés ou d'y transiter sous le contrôle et la surveil-

ce des institutions publiques compétentes en vue d'identifier les personnes impliquées dans le trafic illicite desdits stupéfiants et substances.

5. L'expression "protection douanière" désigne les plombs, cachets et estampilles apposés sur les moyens de transport et les cargaisons.

Article 2. Champ d'application de l'Accord

1. Les Parties, par l'intermédiaire de leurs administrations douanières et conformément aux dispositions du présent Accord, coopèrent et se prêtent assistance mutuelle, pour :

- a) faciliter et accélérer le mouvement des marchandises;
- b) assurer le respect de la législation douanière;
- c) prévenir les infractions contre la législation douanière, les rechercher et les réprimer.

2. L'assistance mutuelle dans le cadre du présent Accord est fournie conformément à la législation en vigueur sur le territoire de la Partie requise et dans les limites de la compétence et des ressources de l'administration douanière requise. Le cas échéant, il est loisible à une administration douanière de prendre des dispositions pour que l'assistance soit fournie par d'autres autorités compétentes conformément à la législation en vigueur sur le territoire de la Partie requise.

3. Le présent Accord ne couvre pas le remboursement des droits de douane, taxes ou autres charges impayées.

Article 3. Facilitation des formalités douanières

1. Les administrations douanières prennent, de concert, les mesures nécessaires pour simplifier les procédures douanières, afin de faciliter et d'accélérer le mouvement des marchandises entre les territoires des deux États.

2. Chaque administration douanière accepte en règle générale les plombs de l'administration de l'autre Partie. Les administrations douanières peuvent toutefois enlever les plombs originaux et apposer ou ajouter leurs propres plombs si besoin est aux fins du contrôle douanier.

3. Les administrations douanières échangent des échantillons des documents douaniers et des plombs visés au paragraphe 2 du présent article, ainsi que des listes des marchandises dont l'importation, l'exportation ou le transit par le territoire de leur État est assujetti à des limites ou interdit.

4. Les marchandises et moyens de transport en transit sont habituellement soumis à un examen douanier superficiel, à moins que pour des raisons tenant à l'ordre public, à la sécurité, à la moralité et à la santé, ou ayant pour but de contrôler l'exportation de marchandises sensibles et stratégiques, de protéger l'environnement, de sauvegarder le patrimoine culturel et la propriété intellectuelle, ou pour d'autres raisons essentielles, il ne s'avère nécessaire de les soumettre à un examen complet ou partiel.

5. Les administrations douanières peuvent par arrangement mutuel, admettre les formes pertinentes de documents douaniers en langues lituanienne ou géorgienne.

Article 4. Formes de coopération et assistance mutuelle

1. Les administrations douanières se communiquent, de leur propre initiative ou sur demande, tous les renseignements nécessaires, conformément aux articles 7, 8 et 9 du présent Accord.

2. Les administrations douanières :

a) échangent des données d'expérience concernant leurs activités et des informations sur les moyens et méthodes nouvelles utilisés pour commettre des infractions contre la législation douanière;

b) se communiquent leurs lois et règlements douaniers, y compris les modifications pertinentes qui y auraient été apportées, ainsi que les moyens techniques de contrôle et leurs modes d'utilisation, et procèdent à des échanges de vues sur les questions d'intérêt mutuel.

Article 5. Surveillance des personnes, des marchandises et des moyens de transport

L'administration douanière d'une des Parties, de sa propre initiative ou à la demande de l'administration douanière de l'autre Partie, exerce une surveillance spéciale sur :

a) les déplacements, notamment les entrées sur son territoire et les sorties de son territoire, des personnes dont on sait qu'elles ont commis ou que l'on soupçonne avoir commis des infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie;

b) les mouvements de marchandises et de moyens de paiement qui ont conduit l'administration douanière d'une des Parties à informer l'administration douanière de l'autre Partie qu'ils sont impliqués dans un trafic illicite sur le territoire de cet État;

c) tout moyen de transport connu pour être utilisé ou soupçonné d'être utilisé pour commettre une infraction à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie;

d) les lieux utilisés pour l'entreposage de marchandises pouvant faire l'objet d'un trafic illicite important sur le territoire de l'autre Partie.

Article 6. Livraison contrôlées

1. Si cela ne contrevient pas aux principes de base de la législation interne des Parties, les administrations douanières peuvent, par voie d'accords et d'arrangement mutuels, appliquer la méthode des livraisons contrôlées de stupéfiants et de substances psychotropes au niveau international, afin d'identifier les personnes participant au trafic illicite de ces stupéfiants et substances.

2. Les lots illicites dont la livraison contrôlée est effectuée conformément aux arrangements conclus peuvent, avec le consentement des deux administrations douanières, être interceptés et autorisés à poursuivre leur chemin que les stupéfiants ou substances psychotropes aient été laissés intacts, enlevés ou remplacés en tout ou en partie.

3. Les décisions de recourir à des livraisons contrôlées se prennent au cas par cas et peuvent, le cas échéant, tenir compte des arrangements et accords financiers conclus entre les deux administrations douanières.

Article 7. Mesures contre le trafic illicite de marchandises

Les administrations douanières, de leur propre initiative ou sur demande, se communiquent sans délai tous les renseignements nécessaires sur les activités qui constituent ou semblent constituer une infraction contre la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'une des Parties dans les domaines suivants :

- a) les mouvements d'armes, de munitions, d'explosifs et d'engins explosifs;
- b) les mouvements d'objets d'art et d'antiquités qui ont une valeur historique, culturelle ou archéologique pour l'une des Parties;
- c) le transport de substances toxiques et de substances dangereuses pour l'environnement ou la santé;
- d) les mouvements de marchandises essentielles et stratégiques soumises à des limitations de caractère non tarifaire conformément aux listes en vigueur sur les territoires des Parties à échanger entre les administrations douanières;
- e) les mouvements d'autres marchandises au sujet desquelles il existe des raisons suffisantes de soupçonner qu'elles donnent lieu à un trafic illicite important sur le territoire de l'autre Partie.

Article 8. Communication de renseignements

1. Les administrations douanières, de leur propre initiative ou sur demande, se communiquent tous les renseignements susceptibles d'assurer une précision en ce qui concerne :

- a) la perception des droits de douane, taxes et autres charges prélevés par les administrations douanières et, en particulier, les renseignements pouvant aider à déterminer la valeur des marchandises à des fins douanières et à établir leur classification tarifaire;
- b) l'application des interdictions et restrictions à l'importation, à l'exportation et au transit ou des exemptions des droits de douane, taxes et autres charges;
- c) l'application des règles nationales d'origine qui ne font pas l'objet d'autres accords conclus par l'une des Parties ou par les deux.

2. Si l'administration douanière requise ne dispose pas des renseignements demandés, elle s'efforce de les obtenir conformément aux lois en vigueur sur le territoire de la Partie requise.

3. Chaque administration douanière, sur demande, fournit à l'autre administration douanière les renseignements suivants :

- a) si les marchandises importées sur le territoire de la Partie requérante ont été légalement exportées du territoire de l'autre Partie;
- b) si les marchandises exportées du territoire de la Partie requérante ont été légalement importées sur le territoire de l'autre Partie et la nature de la procédure douanière, le cas échéant, à laquelle les marchandises ont été soumises.

4. Chaque administration douanière, de sa propre initiative ou sur demande, fournit à l'autre administration douanière tous les renseignements qui peuvent lui être utiles au sujet

des infractions contre la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie et notamment ceux concernant :

- a) les personnes physiques et morales connues pour avoir commis ou soupçonnées avoir commis des infractions contre la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie;
- b) les marchandises connues ou soupçonnées avoir fait l'objet d'un trafic illicite important;
- c) les moyens de transport connus ou soupçonnés avoir été utilisés pour commettre des infractions contre la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie;
- d) les nouveaux moyens employés pour commettre des infractions à la législation douanière.

Article 9. Communication de documents

1. Chaque administration douanière, de sa propre initiative ou sur demande, fournit à l'autre administration douanière des rapports, des pièces à conviction ou des copies certifiées conformes de documents donnant tous les renseignements disponibles sur les activités menées à bien ou projetées qui constituent ou semblent constituer une infraction contre la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie.

Les documents prévus dans le présent Accord peuvent être remplacés par des renseignements informatisés produits sous une forme quelconque aux mêmes fins. Tous les éléments nécessaires à l'interprétation ou à l'utilisation de ce matériel doivent être fournis en même temps.

Les originaux des dossiers et des documents ne peuvent être demandés que dans les cas où des copies certifiées conformes s'avéreraient insuffisantes.

2. Les originaux des dossiers et des documents reçus de l'autre administration douanière sont restitués dès que possible.

Article 10. Enquêtes

1. Sur demande, l'administration douanière requise entreprend des enquêtes officielles au sujet des opérations qui contreviennent ou qui semblent contreviennent à la législation douanière en vigueur sur le territoire de la Partie requérante. Les résultats de ces enquêtes sont communiqués à l'administration douanière requérante.

2. Ces enquêtes sont menées conformément aux lois et règlements en vigueur sur le territoire de la Partie requise. L'administration douanière requise procède à l'enquête comme elle le ferait pour son propre compte.

3. Les fonctionnaires de l'administration douanière d'une Partie peuvent, dans des cas particuliers, avec l'accord de l'administration douanière de l'autre Partie, être présents sur le territoire de cette dernière quand des infractions contre la législation douanière en vigueur sur le territoire de la Partie requérante font l'objet d'une enquête.

Article 11. Arrangements pour la visite de fonctionnaires

Lorsque, dans les cas prévus dans le présent Accord, les fonctionnaires de l'administration douanière d'une des Parties sont présents sur le territoire de l'autre Partie, ils doivent en tout temps être en mesure de fournir la preuve de leur mandat officiel. Ils ne doivent pas porter d'uniforme ou d'armes.

Article 12. Experts et témoins

1. Si les tribunaux ou les autorités administratives d'une Partie le demandent en relation avec des infractions à la législation douanière dont ils sont saisis, l'administration douanière de l'autre Partie peut autoriser ses fonctionnaires à comparaître en qualité d'experts ou de témoins devant lesdits tribunaux ou autorités. Ces fonctionnaires témoignent des faits établis par eux dans l'exercice de leurs fonctions. La demande de comparution doit indiquer clairement dans quelle affaire et en quelle qualité le fonctionnaire sera entendu.

2. Les fonctionnaires invités à comparaître peuvent refuser de témoigner ou de fournir des preuves, si la législation de leur propre État ou celle de la Partie requérante leur en donne le droit ou leur en fait une obligation.

Article 13. Utilisation des renseignements et des documents

1. Les renseignements, documents et autres données reçus en vertu du présent Accord ne sont utilisés qu'aux fins de ce dernier. Ils ne peuvent être communiqués ou utilisés à toutes autres fins, à moins que l'administration douanière qui les communique n'y consente expressément.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas aux renseignements concernant des infractions relatives aux stupéfiants et aux substances psychotropes. Ces informations peuvent être communiquées à d'autres autorités directement intéressées à la lutte contre le trafic illicite des drogues.

3. Les demandes, informations, rapports d'experts et autres données communiqués par l'administration douanière de l'une des Parties sous quelque forme que ce soit en application du présent Accord bénéficient de la même protection en matière de divulgation de la part qui les reçoit que celle qu'elle accorde à des documents et à des renseignements similaires en vertu de sa législation nationale. L'administration douanière qui reçoit les renseignements veille à en assurer la confidentialité si cela lui est demandé par l'autre administration douanière.

4. Les administrations douanières peuvent, conformément aux buts et à la portée du présent Accord, utiliser des informations et des documents reçus au titre du présent Accord comme élément de preuve dans leurs dossiers, rapports et dossiers de témoignages, ainsi que devant les tribunaux et dans des procédures administratives.

5. L'utilisation faite de ces renseignements et de ces documents en tant que preuves devant les tribunaux et le poids devant leur être accordé sont régis par la législation nationale.

Article 14. Dérogation à l'obligation d'assistance

1. Si l'administration douanière requise d'une Partie considère qu'accéder à la demande d'assistance peut porter atteinte à sa souveraineté, à la sécurité, à l'ordre public ou à tout autre intérêt essentiel de cette Partie, ou entraîner une violation d'un secret industriel, commercial ou professionnel de ladite Partie, elle peut refuser de fournir l'assistance requise en vertu du présent Accord, en totalité ou en partie, ou ne la fournir que sous réserve de certaines conditions ou exigences.

2. Si l'assistance est refusée, l'administration douanière requérante est informée sans délai de la décision et des motifs du refus.

3. Si une administration douanière demande une assistance qu'elle ne serait pas à même d'accorder, ce fait doit être mentionné dans la demande. L'administration douanière requise peut satisfaire ladite demande à sa discrétion.

Article 15. Notification

1. Sur demande de l'administration douanière d'une Partie, l'administration douanière requise de l'autre Partie notifie aux personnes physiques ou morales concernées qui résident ou qui sont établies sur le territoire de cette Partie les documents relatifs aux mesures et décisions prises par les autorités administratives en application de la législation douanière.

2. Notification est faite conformément aux lois en vigueur sur le territoire de la Partie requise. La notification peut toutefois être faite sous une forme ou suivant une méthode particulière stipulée dans la demande, à condition que cela ne soit pas considéré contrevenir aux lois en vigueur sur le territoire de la Partie requise.

Article 16. Forme et substance des demandes d'assistance

1. Les demandes présentées en vertu du présent Accord le sont par écrit. Les documents nécessaires pour y faire droit doivent être joints à la demande. Lorsque l'urgence de la situation le justifie, des demandes verbales peuvent être acceptées, mais elles doivent être immédiatement confirmées par écrit.

2. Les demandes présentées conformément au paragraphe 1 du présent article comportent les renseignements suivants :

- a) la désignation de l'administration douanière de qui émane la demande;
- b) la nature des mesures réclamées;
- c) l'objet et le motif de la demande;
- d) les lois, règlements et autres éléments juridiques sur lesquels se fonde la demande;
- e) des informations aussi exactes et complètes que possibles concernant les personnes physiques ou morales qui font l'objet des enquêtes;
- f) un résumé des faits pertinents, sauf dans les cas prévus à l'article 15 du présent Accord.

3. Les demandes sont présentées dans une langue officielle de la Partie requise, en russe, ou en toute autre langue acceptable à l'administration requise.

4. Lorsqu'une demande ne satisfait pas aux exigences officielles, des corrections ou des compléments d'information peuvent être demandés; l'adoption de mesures conservatoires n'en n'est pas pour autant affectée.

Article 17. Coûts

L'administration douanière renonce à toute prétention au remboursement des dépenses résultant de l'application du présent Accord, à l'exception de celles encourues du fait des experts et témoins visés à l'article 12 du présent Accord.

Article 18. Application

1. L'assistance fournie en vertu des dispositions du présent Accord est rendue directement par les administrations douanières.

2. Les administrations douanières peuvent prendre des mesures pour prêter assistance et pour établir des canaux directs de communication entre leurs départements centraux; elles peuvent autoriser leurs départements locaux prendre contact dans les conditions dont elles seront convenues dans un arrangement distinct conclu dans les limites de leur compétence.

Article 19. Entrée en vigueur et dénonciation

1. Le présent Accord entrera en vigueur trente jours après la date à laquelle aura été reçue par la voie diplomatique la dernière des notifications informant les Parties de l'accomplissement des procédures juridiques internes requises pour son entrée en vigueur.

2. Le présent Accord est conclu pour une période indéfinie. Il peut être dénoncé moyennant un avis écrit par la voie diplomatique. Il cessera de produire ses effets six mois après la date de cet avis.

Fait à _____, le _____ 1996, en deux exemplaires, en langues lituanienne, géorgienne et russe, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence sur l'interprétation du présent Accord, le texte russe prévaut.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République de la Géorgie :

